

بىلقۇت بالىلار چۆچەكلىرى

ۋاپادار ئاكا

讲情义的哥哥

Wapadar aka

شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇنۋېرسىتېتى
新疆电子音像出版社

تەلىم-تەربىيە ئۈچۈن ئۆگەتۈش

ۋاپادار ئاكا

讲情义的哥哥

Wapadar aka

01. ئادىل پادىشاھ	11. خېمىر باتۇر	21. تۇردى ماقۇلنىڭ قىزلىرى
02. گۈزەللىك بۇلىقى	12. خۇرشىد مەرگەن	22. يامان تەربىيەنىڭ ئاقىۋىتى
03. ئەقىل ۋە مىراس	13. قارا چاچلىق قىز	23. خاسىيەتلىك گۈل
04. گۈل چامغۇرۋاي	14. قوڭغۇز ئاغچا	24. بۆلۈنگەننى بۆرە يەر
05. ئىككى ھۇرۇن	15. ياغاچ ئات	25. ھېكمەتلىك ساندۇق
06. مەلىكە بەرنا	16. يېرىل تېشىم	26. ئېيىقچاقنىڭ مېھمان چاقىرىشى
07. مونۇكبىي	17. ھۈنەرنىڭ ھېكمىتى	27. شاھزادە بىلەن بېلىق
08. ئۈچ ئوغۇل	18. پاتىمە بىلەن زۆھرە	28. قىز كىمگە تەئەللۇق
09. ئۆز توقماق	19. خاسىيەتلىك بۇلاق	29. ياخشىلىق يەردە قالماق
10. ۋاپادار ئاكا	20. ۋىجدانلىق يىگىت	30. ياخشى نىيەت بەختكە ھەمراھ

شىنجاڭ بىلىقۇت شىركىتى تۈزۈلدى

باھاسى: 240.00 يۈەن (جەمئىي 30 تۈر، بەككە باھاسى 8.00 يۈەن)
 价格: 240.00 元 (共 30 种类, 单价 8.00 元)

ISBN 978-7-900511-10-2

9 787900 511102

تەلىم-تەربىيە ئۈچۈن ئۆگەتۈش

ۋاپادار ئاكا

讲情义的哥哥

Wapadar aka

تەجرىبىلىك ئاتا-ئانىلار پەرزەنت تەربىيەلەشتە ئەجدادلاردىن قالغان
ھاياتىي ھېكمەتلەردىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىشنى؛ راۋان تىل، قىزىقارلىق
ۋە قەلىكلەرنىڭ بالىلارنىڭ قەلبىگە تېزلا ئورنىشىپ، ئۇلارنىڭ ئۆمۈرلۈك
دەسلەپكى ئايلىنىدىغانلىقىنى ئوبدان بىلىدۇ. «بىلىقۇت بالىلار
چۆچەكلىرى»گە خەلق ئاغزاكى ئىجادىيىتىدىكى ھاياتىي كۈچكە تولغان
چۆچەكلەر بالىلارچە ساددا ۋە چۈچۈك تىلدا پىششىقلىنىپ كىرگۈزۈلگەن بولۇپ،
بۇ چۆچەكلەردە باتۇرلار ئالقىشلىنىپ، ئەقىل ئىشلىتىش، تەدبىرلىك بولۇش،
ئىلىم-پەن، ھۈنەر ئۆگىنىش تەشەببۇس قىلىنىدۇ، ئاقكۆڭۈل، سەمىمىي، ۋاپادار
بولۇش، تەبىئەت ۋە ھاياتىياتلارنى سۆيۈش، ئۇلارنى قەدىرلەش تەكىتلىنىپ،
چېۋەر، ئىللىق، خۇشچىم بولۇشتەك ئالىيچاناب روھ مەدھىيەلىنىدۇ.

شىنجاڭ بىلىقۇت شىركىتىدە تۈزۈلدى
新疆碧利库特公司开发

بىلقۇت بالىلار چۆچەكلىرى

ۋاپادار ئاكا

讲情义的哥哥

Wapadar aka

شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇنۋېرسىتېتى

新疆电子音像出版社

书 名 儿童故事
编 写 碧利库特公
责任编辑 古丽巴哈尔, 牙里坤·肉孜
责任校对 克尤木·吐尔逊
设 计 艾尼瓦尔·吐尔逊, 伊尔夏提(书法家), 伊利亚尔(画家)
马合木提江(画家)
出 版 新疆电子音像出版社
地 址 乌鲁木齐市西虹西路36号
邮 编 830000
发 行 新疆新华书店
印 刷 新疆新华印刷厂
开 本 850×1168mm 1/32
印 张 2.5
版 次 2010年8月第1版
印 次 2010年8月第1次印刷
书 号 ISBN 978 - 7 - 900511 - 10 - 2
定 价 240元 (共30种类, 单价8.00元)

نەشرىياتىن

ھەرقايسىمىز كىچىكىمىزدىن باشلاپ بوۋا - مومىمىز ۋە ئاتا - ئانىمىز ئېيتىپ بەرگەن ساماۋى چۆچەكلەرنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭدىن يېتەرلىك روھىي ئوزۇق ۋە تەربىيە ئېلىپ چوڭ بولغان. شۇنىڭ ئۈچۈن بالىلارنى تەربىيەلەشتە، ئۇلارنى ئەدەپ - ئەخلاقلىق، قائىدە - يوسۇنلۇق چوڭ قىلىشتا، ئەقىل بۇلىقنى ئېچىشتا چۆچەكتەك ئەپچىل ۋە قوللىنىشچان ئۈنۈملۈك ۋاستە بولمىسا كېرەك. شۇنىڭ ئۈچۈن، خەلقىمىزدە يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە ھەممىسى چۆچەك ئاڭلاشنى ۋە ئوقۇشنى ياخشى كۆرىدۇ.

يېقىنقى يىللاردىن بۇيان بالىلارغا ئائىت كىتاب ۋە ئۇن - سىن بۇيۇملىرى نەشر قىلىپ، كىشىلەرنىڭ ياخشى باھاسىغا ئېرىشىپ كېلىۋاتقان شىنجاڭ بىلىقۇت ئېلېكترون پەن - تېخنىكىسى شىركىتى خەلقىمىزنىڭ چۆچەككە بولغان تەشەننالىقنى قاندۇرۇش، پەرزەنتلەرنىڭ خەلقىمىز ياراتقان چۆچەك خەزىنىسىدىن خەۋەردار قىلىش ۋە ئۇلارنى تەربىيەلەش مەقسىتىدە، «بىلىقۇت بالىلار چۆچەكلىرى» ناملىق بۇ بىر يۈرۈش كىتابچىلارنى تەييارلاپ بالىلارغا سۇندى. بۇ كىتابلارغا كىرگۈزۈلگەن چۆچەكلەرنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى خەزىنىسىدىكى ناھايىتى مۇھىم، مەزمۇنى چوڭقۇر، تەربىيىۋى ئەھمىيىتى زور بولغان

چۆچەكلەردىن تاللىنىپ، ئۇلارنى بالىلارنىڭ تىلىغا ئايلاندۇرۇپ بىر قېتىم پىششىقلاپ ئىشلەشتىن ئۆتكۈزۈش ئارقىلىق بارلىققا كەلگەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئاتا - ئانىلارنىڭ پەرزەنت تەربىيىسىدە پايدىلىنىشىغا تولىمۇ مۇۋاپىق كېلىدۇ.

«بىلقۇت بالىلار چۆچەكلىرى» — چۆچەكلەرنىڭ مەزمۇنى بويىچە ئايرىم - ئايرىم رەتلەنگەن بولۇپ، ھەر بىر چۆچەك مۆھتەرەم بوۋاي بىلەن ئۇنىڭ ئامراق نەۋرىسى بىلقۇتجاننىڭ قىسقا - قىسقا دىئالوگلىرى ئارقىلىق بىر - بىرىگە باغلىنىپ، بىر پۈتۈن گەۋدە ھاسىل قىلىدۇ. چۆچەكلەرنىڭ تىلى چۈچۈك، راۋان ۋە يېقىملىق بولۇپ، ئۆسۈپ يېتىلىۋاتقان پەرزەنتلەرنىڭ ئوقۇشىغا تولىمۇ باب كېلىدۇ. بىز بۇ بىر يۈرۈش كىتابنى پەرزەنتلىرىنى ياراملىق تەربىيەلەش يولىدا ئىزدىنىۋاتقان ئاتا - ئانىلارغا ۋە بىلىمگە تەشنا پەرزەنتلەرگە ئالاھىدە تەۋسىيە قىلىمىز.

مۇندەرىجە

1	ۋاپادارلىق
6	تۇغقانلىق رىشتى
15	ئاكا - ئۇكا
27	ۋاپادار ئاكا
33	كىشى ياتتىن خاپا بولمايدۇ، ئۆز يېقىنىدىن خاپا بولىدۇ
39	ۋاپادارلىق
68	قېرىنداشلىقنىڭ ئۈلگىسى
71	ساپ كۆڭۈل يىگىت ۋە زېھنىلىك قىز

ۋاپادارلىق

پەرزەنتلەرنى ئەل - يۇرتقا، ئائىلىگە ۋاپادار، كۆيۈمچان قىلىپ يېتىشتۈرۈش ھەر بىر ئاتا - ئانىنىڭ مۇقەددەس بۇرچىدۇر. ھەرقانداق يۇرت ۋە ئەلدە ۋاپادار كىشىلەر كۆپ بولسا، شۇ يۇرت ۋە ئەل تېز روناق تاپىدۇ، كىشىلەر ئارىسىدا گۈزەل ئەخلاق ھۆ - كۈم سۈرىدۇ، پەرزەنتلەر ياراملىق ئادەم بولۇپ يېتىلىدۇ. قايسى ئەل ۋە يۇرتتا ۋاپاسىزلىق ئەۋج ئالسا، شۇ ئەل ۋە يۇرتنى جۇت باسىدۇ. مانا بۇ قەدىمدىن تارتىپ ئىسپاتلانغان ھەقىقەت. شۇنداق بولغانلىقى ئۈچۈن، پەرزەنتلەر ئارىسىدا ۋاپادارلىق تەربىيەسىنى كۈچەيتىش ناھايىتى مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

مۆھتەرەم بوۋاي ئۇزۇندىن بېرى نەۋرىسى بىلىقۇتجانغا ۋاپادارلىق ھەققىدە تەربىيە بېرىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپ كەلگەندى. نەۋرىسى ھازىر ئاتا - ئانىغا ۋاپادار بولۇشنى بىلىسىمۇ، ئەمما ۋاپادارلىقنىڭ ھەممە مەزمۇ -

نىنى تولۇق بىلىپ كەت - مەيتتى، ئۇ كۆيۈنۈش، ئاتا - ئانىنىڭ ئۈمىدىنى ئاقلاش - نىلا ۋاپادارلىق كۆرسەتكەندىكى دەپ چۈشىنەتتى. شۇ -

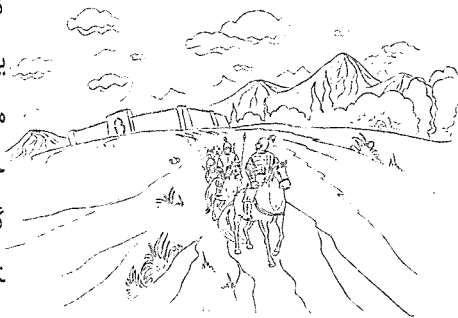
ئا، ئۇنىڭغا ۋاپادارلىق ھەققىدىكى چۆچەكلەرنى ئېيتىپ بېرىپ،
بۇ ھەقتىكى بىلىمنى چوڭقۇرلاشتۇرۇش ئىنتايىن مۇھىم بولۇپ
قالغانىدى.

بوۋىسىنىڭ كۆڭلىدىكى بىلگەندەكلا، بىلقۇتجان بۈگۈن:
— بوۋا، ماڭا ۋاپادارلىق، قېرىنداشلىق ھەققىدە سۆزلەپ
بەرسىڭىز قانداق؟ — دەپ سوراپ قالدى.

مۆھتەرەم بوۋاي دائىم كۆڭلىدىكىنى تېپىۋالدىغان ئەقىل-
لىق نەۋرىسىدىن سۆيۈنۈپ كەتتى. ئۇ بىلقۇتجاننىڭ بېشىنى
مېھرىبانلىق بىلەن سىلاپ تۇرۇپ چۈشەندۈرۈشكە باشلىدى:

— ئەي قەدىرلىك بالام! ۋاپادارلىق ئالدى بىلەن تۇغۇلغان
يۇرت، ۋەتەنگە ۋاپادار، ساداقەتمەن بولۇش، ۋەتەنداشلار بولغان ئەل -
يۇرتقا ۋاپادار بولۇش ۋە ئاتا - ئانىغا، قوۋم - قېرىنداشلارغا،
دوست - يارەنلەرگە ۋاپادار بولۇشلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.
ۋاپادارلىق شۇنداق شېرىن بىر نېمەتكى، بۇ نېمەتكە ئېرىشكەن
كىشىنىڭ دىلى يايىراپ، ئۇ دۇنيا، بۇ دۇنيا ۋاپادارلىق كۆرسەتكۈ-
چىدىن رازى بولۇپ كېتىدۇ. ۋاپادارلىق كۆرسەتكۈچىمۇ باش-
قىلارغا ياخشىلىق قىلالىغانلىقىدىن كۆڭلى يايىرايدۇ ۋە قىلغان
ئىشىدىن سۆيۈنىدۇ، ئەل -

يۇرت بۇنداق كىشىدىن ئۆ-
مۈرۋايەت مەمنۇن بولىدۇ،
خەلق ئارىسىدا ۋاپادار كىشى
ئەزىزلىك مەرتىۋىسىگە يې-
تىشىدۇ. ھەرقانداق خەلققە

ۋاپادار كىشىلەر كۆپ بولىدىكەن، شۇ خەلق تېز روناق تېپىپ، گۈللەپ - ياشنايدۇ، قايسى خەلققە ۋاپاسىزلار كۆپىيىپ كەتسە، گۈللەپ - ياشناش ئۇ ياققا تۇرسۇن، خارابىلىشىپ گۇمران بولىدۇ. كۆز نۇرۇم بالام، شۇ نەرسە ئېسىڭدە بولسۇنكى، ئەل - يۇرت - قا، خەلقىگە، ئاتا - ئانىسىغا ۋاپادار بولغان كىشى ئەڭ بۈيۈك ساخاۋەت ئىگىسىدۇر. سەنمۇ مانا مۇشۇنداق ساخاۋەت ئىگىسى بو - لۇشقا تىرىش، ساخاۋەتلىك بول، ساخاۋەت يېپىنچىسى ھەر ۋاقىت ئۈستۈڭدە بولسۇن. ئەڭ ئالدى بىلەن تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۇرتۇڭ - نى، ۋەتىنىڭنى جېنىڭدىن ئەزىز بىلىپ سۆي ۋە ئۇنىڭغا ۋاپادار - لىق كۆرسىتىشكە، «ئەرنىڭ بالىسى بولغۇچە، ئەلنىڭ بالىسى بو - لۇش»قا تىرىش، چۈنكى، ئەل - ۋەتەن بولغاندىلا سەنمۇ بولسەن، ئەل - ۋەتەن گۈللىگەندىلا، خاتىرجەم بولغاندىلا، سېنىڭ بەخ - تىڭمۇ ئېچىلىدۇ؛ ئاتا - ئاناڭنى قەدىرلە، ئۇلارغا ۋاپادار بول، ئا - ئىلەڭنى قەدىرلە، ئۇلارغىمۇ ۋاپادار بول. كېيىن چوڭ بولغاندا پەرزەنتلىرىڭنى كۆڭۈل قويۇپ ھەر جەھەتتىن ئەتراپلىق يېتىل - دۈرۈشكە، بولۇپمۇ ۋاپادار بولۇشقا يېتەكلە، بۇ جەھەتتە ئۆزۈڭ ئۈلگە بول. شۇنداق قىلساڭ، سەن ھەقىقەتەن ۋاپادار ھېسابلىنىد -

سەن...

بىلقۇتجان بوۋىسىنىڭ
ئالتۇنغا بەرگۈسىز سۆزلە -
رىنى تەشئالىق بىلەن ئاڭ -
لىماقتا ئىدى. مۆھتەرەم
بوۋاي ئوتتەك قىزغىنلىق

بىلەن سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

— ھەي جېنىم بالام! تۇرمۇشتىكى بەزى ئىشلارنى سەن تېخى ھېس قىلىپ بولالمايسەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىر تۇغقان قېرىنداشلارنىڭ مېھرى - مۇھەببەتلىك، ۋاپادار بولۇش - بولماس - لىقىمۇ كىچىكىدە تەربىيەلەشكە باغلىق. ياخشى تەربىيەلەنگەن بولسا، بالىلار تاكى قېرىغۇچە بىر - بىرىگە كۆيۈنۈپ، بىر ئائىدە - لىنى خۇشاللىققا ۋە بەخت - سائادەتكە چۆمدۈرۈپ ياشايدۇ. بۇنىڭ ئەكسىچە بولسىچۇ، ياتلار بىر - بىرى بىلەن چىقىشىپ ئۆتىدۇ، قىيىنچىلىققا ئۇچرىغاندا ياردەم قولىنى سۇنىدۇ - يۇ، بىر قور - ساقا ياتقان قېرىنداشلار بىر - بىرىگە دۈشمەندەك مۇئامىلە قىلىدۇ، قارىسىمۇ ئالۋاستىغا قارىغاندەك قارايدۇ، بالىلىرىنىمۇ بىر - بىرىگە ئۆچمەنلىكى بار ھالدا تەربىيەلەيدۇ. بىرىنىڭ بىرىنى شىغا كۈن چۈشسە يەنە بىرى ياردەم قولىنى سۇنمايدۇ. بۇنداق قېرىنداشنىڭ بولغىنىدىن بولمىغىنى ياخشىراق.

— قېرىنداش، ئۇرۇق - تۇغقانلار بىر - بىرىگە يار - يۆلەك بولۇپ ئۆتسە نېمىدېگەن ياخشى - ھە؟ مەن مۇشۇنداق بولۇشنى بەك ئارزۇ قىلىمەن! — دېدى بىلقۇتجان چۇرۇقلاپ.

— شۇنداق، دېگىنىڭ

كەلسۇن. تۇغقانلار ئارا مې -

ھىر - مۇھەببەت ئۇرۇقىنى

چوڭلار چاچىدۇ، ئۇلارنىڭ

ۋاستىسى قانچە مۇھىم

بولغانىسىرى ئۇرۇق - تۇغقان

بولغۇچىلارنىڭ ئالاقىسى شۇنچە قويۇق بولىدۇ. چوڭلارنىڭ قىم-
مەتلىك تۇرمۇش تەجرىبىلىرى، ئىبرەتلىك سۆزلىرى، قىلغان -
ئەتكەنلىرى كېيىنكىلەرنىڭ ئاڭسىز ھەرىكىتىگە ئايلىنىدۇ -
دە، بارا - بارا كۈچىنى كۆرسىتىشكە باشلايدۇ. ئەگەر چوڭلار بۇ
جەھەتتە ياخشى رول ئوينىمىسا، شۇنچە يېقىن تۇغقانلارمۇ تەتۈر
قارىشىپ، بىرەر ئىش بولسا ياردەم قولىنى سۇنۇش ئۇياقتا تۇر -
سۇن، پەرۋايىغا ئىلماي يۈرىدىغان ئەھۋاللار يۈز بېرىپ تۇرىدۇ.
شۇڭا كونايلاردىن بىزگە «پىراقتىكى تۇغقاندىن يېقىندىكى يات
ياخشى»، «تۇغقان ئىزدەشمە تۇغقان، ئىزدەشمە يات» دېگەندەك
ھېكمەتلىك سۆزلەر يېتىپ كەلگەن. دېمەك، تۇغقانچىلىقمۇ ئۈز -
لۈكسىز كۈچەيتىشكە، تەربىيەلەشكە، پەرۋىش قىلىشقا موھتاج.
— بوۋا، ئۇنداقتا خەلقىمىزنىڭ قېرىنداشلىق ھەققىدە ئىد -
جاد قىلغان چۆچەكلىرىدىن ئېيتىپ بەرسىڭىز بولغۇدەك، — دې -
دى بىلقۇتجان.

— ماقۇل، ئېيتىپ بەرسەم بېرەي، قۇلاق سېلىپ ئاڭلا!

توغقانلىق رىشتى

بۇرۇننىڭ بۇرۇنسىدا، بىزدىن يىراقتا ئەمەس يېقىندا، لوپ-
نۇرنىڭ يېڭىسۇدا كاتتا بىر باي ياشىغانىكەن. ئۇنىڭ ئىككى
ئوغلى بولۇپ، چوڭىنىڭ ئېتى موچۇنباي، كىچىكىنىڭ ئېتى قا-
غىباي ئىكەن. باي قېرىپ ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭ
ئۆمۈر بويى توپلىغان مال - دۇنياسى ئىككى ئوغلىغا مېراس
قايتۇ.

بۇ ئوغۇللار بىر مەزگىلگىچە ئاتىسىدىن قالغان مال - دۈن-
ياغا تەڭ ۋارىسلىق قىلىپ ئۆتۈشۈپتۇ. كۈنلەر، ئايلار، يىللار بى-
رىنىڭ كەينىدىن بىرى كارۋان تۆگىسىدەك تىزىلىپ ئۆتكەنسېرى
بۇ ئاكا - ئۇكىلارنىڭ كالىسىنى: ئايرىم تىرىكچىلىك قىلىپ
باقمايمىزمۇ؟ ياكى بېيىپ قالارىمىز ياكى كەمبەغەللىشىپ خاراب
بولارىمىز، پېشانىمىزدىن كۆرمەيمىزمۇ؟ دېگەن خىياللار چۇلغاشقا

باشلاپتۇ. ئۇلار ئاتىسىدىن
قالغان مال - دۇنيالارنى
دەسلىپىدە تالاشسىز بۆلۈ-
شۈپتۇ، نۆۋەت قويغا كەل-
گەندە ئىككى ئارىدا بىر تۈ-
ياق قوي ئېشىپ قاپتۇ. مۇ-

شۇ بىر تۇياق قوي ئاكا - ئۆكىنىڭ ئارىسىنىڭ بۇزۇلۇشىغا سە -
ۋەب بوپتۇ.

موچۇنباي ئۆز كۆمىچىگە چوغ تارتىپ:

— ئۆكەم، مەن چوڭ بولغاندىكىن بۇ قويىنى مەن ئالاي، —
دەپتۇ. قاغىبايمۇ بوش كەلمەي:

— ئاكا، مەن ساڭا قارىغاندا ئاتا - ئانىمىڭ مېھىر - مۇ -
ھەبىبىتىنى ئاز كۆردۈم، سەن قانائەت قىل، بۇ قويىنى مەن ئالاي، —
دەپتۇ.

ئىككىسى بىر - بىرىگە پەقەت يول قويماپتۇ. ئاخىرى قازد -
نىڭ ئالدىغا دەۋالاشىپ بېرىپتۇ. قازى ئەھۋالنى ئۇققاندىن كې -
يىن، مۇنداق ھۆكۈم چىقىرىپتۇ:

— ئەل قانۇنى بويىچە ئوغۇللار ئاتىدىن قالغان مال - دۇنيا -
غا تەڭ ۋارىسلىق قىلىدۇ. بۇنىڭغا ئاساسلانغاندا، بۇ قويىنى يا سې -
تىپ پۇلىنى ياكى ئۆلتۈرۈپ گۆشىنى تەڭ ئۆلەشتۈرۈپ بېرىش
كېرەك، لېكىن سىلەر قازىخانغا دەۋالاشىپ كەلدىڭلار، شۇڭا بۇ
قوي دەۋا ھەققى ئۈچۈن قازىخاندا قالىدۇ.

ئاكا - ئۆكە دەردىنى ئىچىگە يۇتۇپ «ماڭىمۇ يوق، ماڭىمۇ

يوق دېگەن مۇشۇ» دېيىشىپ

قايتىپ چىقىپتۇ. ئاكا -

ئۆكە ئوتتۇرىسىدىكى ماجىرا

بۇنىڭ بىلەنلا تۈگىمەپتۇ،

ئۇلار غۇم ساقلىشىپ، ئې -

چىنى تاپسىلا بىر - بىرىنىڭ

ئۈستىدىن غەيۋەت - شىكايەت قىلىدىغان، كىچىك ئىشلار ئۈچۈن سۈركىلىشىدىغان، ھەتتا «سەن - پەن» دېيىشىپ ئۇرۇشىدىغان دەرىجىگە يېتىپتۇ. ئاخىر قاغىباي: «مۇشۇ يۇرتتىن مەنلا چىقىپ كەتسەم بولغۇدەك» دەپ ئانا يۇرتنى تاشلاپ، بالا - چاقىلىرىنى باشلاپ، كۆزلىرىنى ياشلاپ، مال - ۋارانىلىرىنى ھەيدەپ دۆڭقوتاز - خا كۆچۈپ كېتىپتۇ.

يىللار ئۆتۈۋېرىپتۇ. بۇ ئاكا - ئۆكملار بىر - بىرىنى ئىز - دەشمەي تۇرغان يەرلىرىدە ياشاۋېرىپتۇ. مال - ۋارانىلىرى ئاينىد - ۋېرىپتۇ. ئۇلار ھەتتا بىر - بىرىنى ئۇنتۇپ كېتەر ھالغا كېلىد - شىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۇلارغا قېرىلىق يېتىپ، ساقال - بۇرۇتلىرىنى، باشلىرىنى قىروۋ قاپلاپ، بەللىرى مۈكچىشىكە باشلاپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىر كۈنى موچۇنباي ئاغرىپ قېلىپ ئۇرۇن تۇتۇپ يېتىپ قاپتۇ. ئەھۋال كۈندىن - كۈنگە ئېغىرلىشىپ كېتىپتۇ. ئەل - جامائەت ئەھۋال سوراپ، يوقلاپ تۇرسىمۇ، كۆڭلى بىر نەرسىنى ئىزدىگەندەك بولۇپتۇ. ئۇنى ئويلاپتۇ، بۇنى ئويلاپتۇ، ئەمما كۆڭلى ئىزدىگەن نەرسىنى زادىلا تاپالماپتۇ. ئاخىر ئۇنتۇپ كەتكەن ئۆكسىنى - قا -

غىباينى يادىغا كەلتۈرۈپتۇ. بۇنىڭ بىلەن كۆڭلى يورۇپ، جان تالىشىۋاتقان بېلىق سۇغا ئېرىشكەندەك يايىراپ كېتىپتۇ. كۆڭلى - كۆك -

سىگە قاغىباينىڭ پىراقى ئوت بولۇپ تۇتشىپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ موچۇنباي: ئۇكام قاغىباي بىلەن كۆرۈشمەسمە زادى بول-مايدىكەن، دېگەن ئويغا كەپتۇ. لېكىن بۇنىڭغا قۇربى يەتمەيدىغان-لىقىغا كۆزى يېتىپ، يۇرت كاتتىلىرىنى ئۆيىگە چاقىرغۇزۇپتۇ، ئۇلارغا مۇنداق دەپتۇ:

— ھەي، يۇرت كاتتىلىرى، سىلەر بىلەن گاھىدا ياخشى دې-يىشىپ، گاھىدا يامان دېيىشىپ مۇشۇ كەمگىچە بىرگە ياشاپ كەلدۇق. مېنىڭ ھال - كۈنۈم مۇشۇ ھالغا چۈشتى. سىلەردىن بىر ئىشتا يادەم سورىماقچىمەن.

يۇرت كاتتىلىرى:

— موچۇنباي، بىزدىن كۈتىدىغان تەلپىڭنى ئېيت، بىز ئورۇندايلى. بولمىسا بىزدە قىيامەتلىك قەرز بولۇپ قالمىسۇن، — دەپتۇ.

— بۇرادەرلىرىم، مېنى ئۇكام قاغىباي بىلەن بىر كۆرۈش-تۈرۈپ قويساڭلار، ئۇكامنىڭ دىدارىنى بىر كۆرسەم، ئۆلسەممۇ رازى ئىدىم، سىلەردىنمۇ ئۇ ئالەم - بۇ ئالەم رازى بولاتتىم، — دەپتۇ.

يۇرت كاتتىلىرى رازى بولۇپ قايتىپتۇ. مەسلىھەت بىلەن بىر پارچە مەكتۇپ يېزىپ قاغىبايغا ئەۋەتىپتۇ.

شۇ كۈنلەردە قاغىباي

ئاكسىدەك ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالمىغان بولسىمۇ، ئۇنىڭغىمۇ قېرىلىق يېتىپ، كۆزلىرىنىڭ نۇرى سۇسلىشىشقا باشلىغان ئىدى. كەن. ئۇ ئولتۇرسا - قوپسا يېڭىسىنى سېغىنىدىغان، ئاكىسىنى، يۇرت - قوۋملىرىنى پات - پات ئويلايدىغان بولۇپ قاپتۇ. مانا شۇ ئەھۋالدا يۈرگەن چېغىدا ئاكىسى ئەۋەتكەن كىشىلەر يېتىپ كەپتۇ. قاغىباي ئۇلارنى قىزغىن قارشى ئاپتۇ، كەلگۈچىلەر موچۇن-باي ئەۋەتكەن مەكتۇپنى قاغىبايغا بېرىپتۇ. قاغىباي نامىنى كۆ-زىگە سۈرتۈپتۇ. خۇشاللىقتىن يۈرەكلىرى يېرىلىپ كېتەي دەپ قاپتۇ. موچۇنباينىڭ يۈرەك سۆزلىرىنى ئاڭلاپ يۈم - يۈم يىغلاپ كېتىپتۇ. شۇ چاغدىلا كەلگۈچىلەردىن بىرى سۆز ئېلىپ:

— قاغىباي، بولدى، كۆز يېشى قىلمىسلا، ئۆتكەن ئىشلارغا سالاۋات دەيلى، بىز سىلنى ئېلىپ كەتكىلى كەلدۇق. بۇنىڭغا ئۆزلىرى نېمە دەيلىكەن؟ — دەپتۇ.

— ئۇھ... نېمە دەيتتىم، — دەپتۇ قاغىباي ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ، — ئاكام مېنى ئېلىپ كېتىش ئۈچۈن سىلەرنى ئەۋەتكەن بولسا مەن باراي.

ئۇلار يول تەييارلىقنى قىلىشىپ سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ ۋە يېڭىسۇغا يېتىپ كېلىشىپ.

تۇ. بۇلارنى موچۇنباينىڭ بالىلىرى ئىشك ئالدىغا چىقىپ كۈتۈۋاپتۇ. قاغىباي ئاكىسى ياتقان ئۆينىڭ بو-سۇغىسىغا قەدەم قويۇشىغا،

ئۆي ئىچىدىن ھەسرەت - نادامەتلىك، نالە - پەريادلىق مۇنداق بىر گەپ ئاڭلىنىپتۇ:

ئاش تېپىلۇر، سۇ تېپىلۇر، تۇغقان تېپىلماس،
بىر تۇتام پاختا بىلەن بويۇڭ يېپىلماس.

بۇنى ئاكىسى موچۇنباينىڭ دەۋاتقانلىقىنى ھېس قىلغان قا-
غىباي ئۆي ئىچىگە ئېتىلىپ كىرىپتۇ ۋە «ئاكا...!» دەپ ئۇنىڭ
قولىنى تۇتۇشقا، موچۇنباي نۇرسىز كۆزلىرىنى ئېچىپ، ئۈك-
سىنى كۆرۈپ:

— ئۇكام... كەلدىڭ... مۇ! — دەپتۇ ئارانلا ۋە شۇئان ئۇنىڭ
ئورۇق چىرايىغا كۈلگە يۈگۈرگەندەك بوپتۇ - دە، بۇ ئالەم بىلەن
خۇشلىشىپتۇ. ئاكا - ئۈكىنىڭ دىدار كۆرۈشۈشى شۇ يەرگىچە
بوپتۇ. قاغىباي ئاكىسىنىڭ ئۈستىگە ئۆزىنى تاشلاپ پەرياد ئۇرۇپ
ھازا ئېچىپتۇ، ئۇنىڭ يىغا - زارىدىن ئالەم تىترىگەندەك بولۇپ-
تۇ. يۇرت - جامائەت سەۋر قىلىش توغرىسىدا كۆپ نەسىھەت قى-
لىپتۇ، ئەمما قاغىباينىڭ يىغىسى بېسىقماي، كۆز يېشى سەل بو-
لۇپ ئېقىپتۇ. جامائەت مۇردىنى يۇيۇپ تاراپ يەرلىككە تاپشۇرغۇ-
لى مېڭىپتۇ. قاغىباي بېلىگە ئاق باغلاپ، ھاسا تايىنىپ، تاۋۇت

ئالدىدا مۇنۇ بېيىتنى ئوقۇپ
يىغلاپ مېڭىپتۇ:

تېپىلدى ئاش، تېپىلدى
سۇ، تېپىلدى كەڭ يەر،
يار - بۇرادەر بولۇش
ئۈچۈن تېپىلدى كۆپ ئەر.

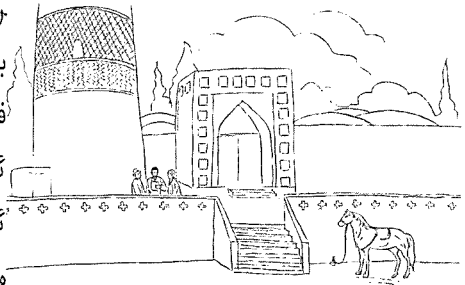

لېكىن كۆڭۈل ئۈچۈن ئۇلار بولسىمۇ ئەمەك،
بولمايدىكەن ئۆز تۇغقاندىكە تىرەنچۈك - يۆلەك.
تۇغقان دېگەن تۇغقان ئۈچۈن بەكمۇ ئەزىزكەن،
بىر - بىرىگە كۆيۈپ ئۆتسە ئۆمۈر لەزىزكەن.
ئۇرۇق - تۇغقان ئىناق ئۆتۈڭ، بىزدىن پەندىيات،
ئىناقلىقتا گۈللەيدىكەن ئوقەت ھەم ھايات.
قاغىباينىڭ ئوقۇغان بۇ بېيىتى كىشىلەرگە قاتتىق تەسىر
قىلىپتۇ. ئۇرۇق - تۇغقانلارنىڭ ئىناق ئۆتۈشىگە ئىبرەت بولۇپ-
تۇ. شۇنىڭ بىلەن يېڭىسۇلۇقلار ئەۋلادتىن - ئەۋلادقا ئىناق -
كۆيۈمچان بولۇپ ياشايدىغان بولغانىكەن.

بىلقۇتجان بۇ تەسىرلىك چۆچەكنى ئاڭلىغاندىن كېيىن قات-
تىق ھاياجانلىنىپ كەتكەنلىكتىن، نېمە دېيىشنى بىلەلمەي تۇ-
رۇپ قالدى. مۆھتەرەم بوۋاي ئۇنىڭ بۇ كەيپىياتىنى چۈشەندى -
دە:

— بىر قېرىنداش تۇغقانلار دېگەن بىر ئادەمگە نىسبەتەن بۇ
دۇنيادا پەقەت بىرلا بولىدۇ، شۇڭا ئۇنى ئىنتايىن قەدىرلەش كې-
رەك، — دېدى سەممىيلىك

بىلەن چۈشەندۈرۈپ، — يۇ-
قىرىدا ئېيتىلغان چۆچەكتە
ئىككى ئاكا - ئۇكا ئاتا -
ئانىسىدىن قالغان مال -
مۈلۈكىنى بۆلۈشەلمەي، قات-

تىق زىددىيەتلىشىپ قالىدۇ ۋە ئاخىردا بىر - بىرىگە ئاداۋەت ساقلاپ، ئۆمرىنىڭ ئاخىرغىچە بىر - بىرىنى ئىزدەشمەيدۇ، ئا - خىر سەكراتقا چۈشۈپ قالغان ۋاقىتىدىلا بىر - بىرىنى ئەسكە ئې - لىشىدۇ - دە، قېرىنداشلىق مېھرى قوزغىلىپ، ئاخىر تېپىشىپ كۆز ياشلىرىنى تۆكۈشىدۇ. ئۇلارنىڭ بېشىدىن كەچۈرگەن كە - چۈرمىشلىرى بىزگە شۇنى چۈشەندۈرىدۇكى، دۇنيادا ھەممە نېمە ئىزدەسە تېپىلىشى مۇمكىن، ئەمما قېرىنداش ھەرگىز تېپىلماي - دۇ، شۇڭا قېرىنداشلار ئارا مېھىر - مۇھەببەتلىك بولۇش، بىر - بىرىنى قەدىرلەش، مېھىر - مۇھەببەت يەتكۈزۈش ھەممىدىن مۇ - ھىم. ئەلۋەتتە، دۇنيادا ۋاپاسىز قېرىنداشلارمۇ ئاز ئەمەس، ئەمما ۋاپاسىزلىق قىلدى دەپلا ئۇنىڭغا يامانلىق قىلغاندا، قېرىنداشلىق رىشتىسى ئۈزۈلىدۇ - دە، ئادا - جۇدا بولۇش كېلىپ چىقىدۇ. ئەگەر قېرىنداشنىڭ ساڭا يامانلىق قىلغان تەقدىردىمۇ، سەن ئۇ - نىڭغا داۋاملىق ياخشىلىق قىلساڭ، بىر كۈنى بولمىسا بىر كۈنى چوقۇم قەدىرىڭگە يېتىشى، ساڭا قىلغان ۋاپاسىزلىقلىرىغا پۇشاي - مان قىلىپ، ئۆزگىرىپ يېنىڭغا قايتىپ كېلىشى مۇمكىن. شۇ - ئا، بۇ دۇنيادا قېرىنداشلىق مېھرى - مۇھەببىتىدىن ئايرىلىپ قېلىشقا ھەرگىز بولمايدۇ.

— ئۇرۇق - تۇغقانلار ئارا ئىزدىشىپ، بىر - بىرىگە ياردەم بېرىپ ئۆتۈش ئىنتايىن مۇھىم ئىكەن، شۇنداقمۇ؟ — دەپ سو - رىدى بىلقۇتجان.

مۆھتىرەم بوۋاي چۈشەندۈرۈپ مۇنداق دېدى:
— ئەي قەدىرلىك بالام! خەلقىمىزدە: «ئىزدەشسە تۇغقان،

ئىزدەشمىسە يات» دەيدىغان ھېكمەت بار؛ يەنە «يىراقتىكى تۇغقان-
دىن يېقىندىكى قوشناڭ ياخشى» دەيدىغان ھېكمەتمۇ بار. شۇڭا،
قېرىنداشلىق مېھرى - مۇھەببىتىنى مۇستەھكەملەش بىلەن
بىللە، يەنە قېرىنداشلىق رىشتىنىمۇ مۇستەھكەملەپ تۇرۇش،
دائىم چىڭتىپ تۇرۇش لازىم. شۇنداق قىلغاندىلا قېرىنداشلار
ئارا ياردەم قىلىشقىلى، بىر تەرەپ قىيىنچىلىققا يولۇققاندا يەنە
بىر تەرەپ ياردەم قولىنى سۇنغىلى، مۇرىنى - مۈرىگە تىرەپ
ھەرقانداق قىيىنچىلىقلار ئۈستىدىن غالىب كەلگىلى بولىدۇ.

— چۈشەندىم بوۋا! — دېدى بىلقۇتجان.

— جېنىم بالام! — دېدى مۇھتەرەم بوۋاي ئۇنىڭغا، — سەن-
مۇ كۈندىن كۈنگە چوڭ بولۇۋاتىسەن، قېرىنداشلىق ھەققىدىكى
چۈشەنچەڭمۇ بارا - بارا چوڭقۇرلىشىپ بېرىۋاتىدۇ. لېكىن بۇ
چۈشەنچىنى يەنە بىر - ئىككى ئېغىز نەسىھەت بىلەنلا تۈگىتىپ
قويۇشقا بولمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن قېرىنداشلىق ھەققىدىكى چۆ-
چەكلەردىن كۆپرەك ئېيتىپ بېرىشكە توغرا كېلىدۇ.

— تېخىمۇ قىزىق چۆچەكتىن بىرنى ئاڭلايدىغان بوپتىمەن -
دە، بوۋا! — دېدى بىلقۇتجان خۇشاللىقتىن سەكرىۋەتكۈدەك بو-
لۇپ.

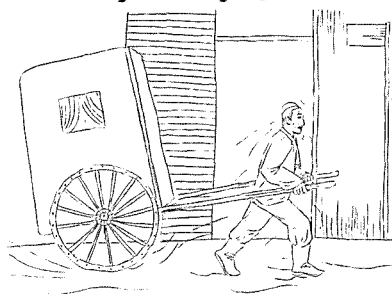
مۇھتەرەم بوۋاي قىزغىنلىق بىلەن چۆچىكىنى ئېيتىشقا
باشلىدى.

ئاكا - ئۇكا

بار ئىكەن، يوق ئىكەن، ئۆتكەن زاماندا ناھايىتى نامرات بىر دېھقان بولغان ئىكەن. دېھقان كېچە - كۈندۈز ئىشلەيدىكەن، ئەمما - ما بالىلىرى ئۇششاق بولغاچقا، يېرىم ئاچ، يېرىم توق كۈن ئۆتە - كۈزىدىكەن.

كۈنلەر، ئايلار، يىللار ئۆتۈپ، بۇ دېھقاننىڭ ئىككى بالىسى چوڭ بولۇپ قاپتۇ. ئۇلار دادىسىنىڭ يۈكىنى يېنىكلىتىش ئۈچۈن ئىش - ئوقەتنىڭ يولىغا چۈشمەكچى بولۇپتۇ. بىر كۈنى ئۇلار ئاتا - ئانىسىغا ئۆزلىرىنىڭ بۇ ئويىنى ئېيتىپ، ئىجازەت سورايتۇ. ئاتا - ئانىسى ئۇلارغا رازىلىق بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئاكا - ئۇكا ئىككىسى ئىش - ئوقەتكە ئارىلىشىپ يۈرۈپتۇ.

بىر كۈنى ئۇكىسى ئىشك ئالدىدىكى يوغان سۆگەتنىڭ

ئىككى تال شېخنى كېسىپ
ئەكىرىپ بىر تامغا تىكلەپ
قويۇپ، ئاكىسىغا:

— ھەي ئاكا، بىزمۇ
چوڭ بولدۇق، ئاتا - ئاند -
مىز قېرىپ قالدى، بىز

ئەمدى باشقا شەھەرلەرگە بېرىپ، دۇنيا تېپىپ كەلمەيمىزمۇ؟ —
دەپتۇ. ئاكىسى بۇ مەسلىھەتنى ماقۇل كۆرۈپتۇ. ئىنىسى ئانىسى-
نىڭ قېشىغا كىرىپ:

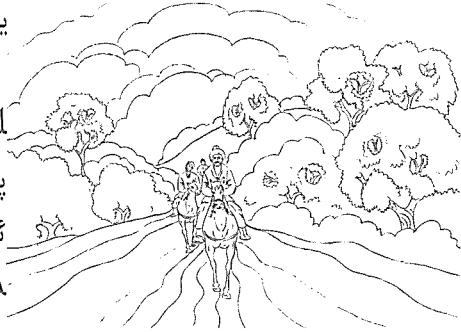
— ئانا، بىزگە توقاچ يېقىپ بەرگىن، بىز باشقا شەھەرلەرگە
بېرىپ، دۇنيا تېپىپ كېلىمىز، — دەپتۇ.

ئۇلار ئاتا - ئانىسىنىڭ ئاق تىلىكىنى ئېلىپ يولغا راۋان
بولۇپتۇ. بىر نەچچە كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ ئو-
زۇقلىرى تۈگەپ ھالسىزلىنىپ كېتىپتۇ. شۇندىمۇ كىچىكى زادى
بوشاشماپتۇ. ئۇ ئالدىدىكى ئېگىز بىر دۆڭگە يامىشىپ چىقسا،
چوڭ بىر شەھەر كۆرۈنۈپتۇ. ئۇ ئاكىسىغا:

— يۈر چاپسان، بىر چوڭ شەھەرگە كېلىپ قاپتىمىز! —
دەپ ۋارقىراپتۇ.

ئۇلار دۆڭدىن چۈشۈپ شەھەرگە كەپتۇ - دە، ھارغىنلىقتىن
كوچىدىكى تۈپتۈز ياسالغان بىر تاش ئۈستىدە ئولتۇرۇپ ئۇخلاپ
قاپتۇ. ئۇ تاش پادىشاھنىڭ ساياھەت قىلىپ يۈرگەندە دەم ئېلىپ
ئولتۇرىدىغان يېرى ئىكەن. پادىشاھنىڭ بىر ئادىمى «تاشنى سۈ-
پۈرۈۋېتەي» دەپ كەلسە، ئۇنىڭ ئۈستىدە ئىككى كىشى ئۇخلاپ
ياتقۇدەك.

— بۇ نەنىڭ تېجىمەل-
لىرى؟! — دەپ ئۇلارنىڭ
پۇت - قوللىرىنى باغلاپ
ئېرىققا تاشلىۋېتىپتۇ. ئا-
دىن پادىشاھنىڭ ھۈزۈرىغا

كېلىپ:

— مەن سىلى ئولتۇرىدىغان يەرنى سۈپۈرۈۋېتەي دەپ بار -
سام، ئىككى ئوغرى ئۇخلاپ يېتىپتۇ، ئۇلارنىڭ پۇت - قوللىرى -
نى باغلاپ، ئېرىققا تاشلىۋېتىپ كەلدىم، — دەپتۇ. پادىشاھ:
— نېمىشقا ئۇنداق قىلىدىڭ؟ دەرھال ئۇلارنى مەپەمگە ئول -
تۇرغۇزۇپ ئېلىپ كېلىڭلار، — دەپ بۇيرۇپتۇ.
بالىلار كەلگەن زامان پادىشاھ ئۇلارنى ھامامدا يۇيۇندۇرۇپ -
تۇ، كىيىملىرىنى يۆتكىتىپ، ھۇزۇرغا تەكلىپ قىلىپتۇ ۋە ئال -
دىغا سېمىز گۆش بېسىلغان پولۇ، ئاپپاق توقاچلارنى قويۇپتۇ.
ئۇكىسى:

— ھەي ئاكا، بىزنىڭ ئالدىمىزغا قويغىنى ئىتنىڭ گۆشى
ئىكەن، — دەپتۇ.

ئاكىسى ناننى يەپ كۆرۈپ:

— بۇ ناننى ئادەمنىڭ قېنى بىلەن يۇغۇرغان ئىكەن، —
دەپتۇ.

بۇ پاراڭلارنى پادىشاھ دېرىزىدىن ئاڭلاپ قاپتۇ. پادىشاھنىڭ
ئاچچىقى كېلىپ:

— مېنىڭ ئەڭ ياخشى
تائاملىرىمغا ھاقارەت كەل -
تۈرگىنى ئۈچۈن بۇلارنىڭ
بېشىنى ئال! — دەپ جالالتلار -
غا بۇيرۇق بېرىپتۇ. تۇرۇپلا
ئاچچىقىدىن يېنىپ، — توخ -

تا، بۇلارنى ئۆلتۈرمەڭلار، زىندانغا تاشلاڭلار، — دەپ بۇيرۇپتۇ.
 بالىلارنى زىندانغا تاشلاشقۇزۇۋېتىپ، ئۇلارنىڭ سۆزىنىڭ تې-
 گىگە يەتمەكچى بولۇپ، مۇلازىمنى چاقىرىپتۇ:
 — راستىڭنى ئېيتامسەن — يوق ياكى بېشىڭنى ئالغانغا
 رازىمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. مۇلازىم:

— پادىشاھى ئالەم، راستىمنى ئېيتاي! سىلى مېھمان كېلىپ
 قالدى، ئۇنىڭ ياخشىسىنى كەلتۈرگەن، دېگەنلىرى ئۈچۈن، مەن
 ئۇنىڭ ياخشىسىنى كەلتۈرگەن ئىدىم؛ بىراق ئۆتكەن يىلى
 بۇغداي تەرگەن يەر بىر چاغلاردىكى جەڭدە ئادەم قېنى تۆكۈلگەن
 جاي بولغاچقا، بۇغداي كۆرۈنۈشتە ناھايىتى ئوبدان بولسىمۇ، تە-
 مى ئادەم قېنى تېتىپ قاپتۇ، — دەپتۇ. پادىشاھ:

— مالچىنى چاقىرىپ كەلگەن، — دەپ بۇيرۇپتۇ.
 — ھەي قويچى، راستىڭنى ئېيت، بولمىسا بېشىڭنى ئال-
 مەن، — دەپتۇ پادىشاھ.

— پادىشاھى ئالەم! راستىمنى ئېيتاي: بۇ يىل بىزنىڭ بىر
 قوي قوشكېزەك تۇغۇپ ئۆلۈپ قالغان ئىدى، بىر ئىتمۇ قوي بى-
 لەن تەڭ كۈچۈكلىگەن بولغاچقا، شۇ ئىتقا ئەمدۈرگەن ئىدۇق،
 شۇڭا بۇ قوي ناھايىتى
 سەمرىپ كەتكەن، — دەپتۇ.

پادىشاھ بالىلارنىڭ زې-
 رەكلىكىگە ھەيران بولۇپ،
 دەرھال زىنداندىن بوشىد-
 تتىپۇ — دە، ئۆزىگە ئوڭ

قول ھەم سول قول ۋەزىر قىلىۋاپتۇ.

بۇ پادىشاھنىڭ بىر بۆلبۆلگۈياسى بار ئىكەن. ئۇنى ھەر ھەپتە قەپەستىن ساياھەتكە چىقىرىپ تۇرىدىكەن. بىر كۈنى بۇ بۆلگۈيا ساياھەتتىن بىر تال خورمىنى چىشلەپ ئېلىپ كېلىپ، پادىشاھنىڭ ئالدىدىكى تەخسىگە سېلىپ قويۇپ، ئۆزىنىڭ قەپەسىگە كىرىپ كېتىپتۇ. بۇ خورما خاسىيەتلىك مېۋە ئىكەن. ئۇنى قېرى ئادەملەر يېسە، ياشىرىپ كېتىدىكەن. پادىشاھ ۋەزىرلىرى بىلەن مەسلىھەت قىلىپ ئولتۇرغاندا، ئوڭ قول ۋەزىرى:

— قېنى، پادىشاھى ئالەم، سىزنىڭ يېشىڭىز توقسانغا كەلدى. بۇ مېۋىنى سىز يەڭ! — دەپتۇ.

پادىشاھ مېۋىنى قولغا ئېلىپ، يېگىلى تەمشەلگەندە، سول قول ۋەزىرى ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇۋېلىپ:

— پادىشاھى ئالەم، سىزدىن سورايدىغان بىر سۆزۈم بار، — دەپتۇ.

— قېنى سۆزلىگىن، — دەپتۇ پادىشاھ.

سول قول ۋەزىرى ئورنىدىن تۇرۇپ:

— پادىشاھى ئالەم، بىز ئىككى - ئۈچ يىل كۈتسەك، مۇشۇ

بىر دانە مېۋىدىن نۇرغۇن مېۋە ئالاتتۇق؛ شۇنىڭ بىلەن بارلىق خەلقىمىزنى تەمىن قىلاتتۇق، — دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ.

پادىشاھ بۇ مەسلىھەتنى

توغرا تېپىپ، مېۋىنى يېمەي ئورنىغا قويۇپتۇ ھەم شۇ زامان قېرى باغۋەننى چاقىرتىپ، ھېلىقى مېۋىنى قولغا بېرىپ:
— بۇ مېۋىنى ياخشى يەرگە تېرىپ، ياخشى پەرۋاش قىلغىن! —
دەپ تاپشۇرۇپتۇ.

بىر يىل ئۆتۈپتۇ، ئىككى يىل ئۆتۈپتۇ، ئۈچىنچى يىلى دە-
رەخ مېۋىگە كىرىپ، بىر تال مېۋە پىشپىتۇ. بوۋاي بۇ پىشقان
مېۋىنى كۆرۈپ خۇشال بولۇپ، پوتىسىغا يۆگەپ ئەپكىتىپ بارسا،
ئۇنىڭ ئالدىغا پادىشاھنىڭ بۇرۇنقى ۋەزىرى يولۇقۇپ قاپتۇ. بۇ
ۋەزىر:

— ھەي بوۋاي، نەگە كېتىپ بارىسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.
بوۋاي:

— بېغىمىزدا ياخشى بىر مېۋە بار ئىدى، بۇ يىل شۇنىڭدىن
بىر تېلى پىشپى قاپتۇ، شۇنى پادىشاھقا ئەپكىتىپ بارىمەن، —
دەپتۇ.

— ھەي ئەخمەق بوۋاي! پادىشاھنىڭ ئالدىغىمۇ شۇنداق ئەس-
كى پوتىغا يۆگەپ ئاپىرامدۇ، ئەكەلگىنە، مېۋەڭنى مەن ساڭا ياخ-
شى داستىخانغا ئوراپ بېرىي، — دەپ، بوۋاينى تالادا قويۇپ، ئۆزى
ئۆيىگە كىرىپ كېتىپتۇ.

ئۆيىدە ھېلىقى مېۋىنى ئو-
غىغا مىلەپ، ئاپپاق داستى-
خانغا ئوراپ ئېلىپ چىقىپ،
بوۋايغا:

— مانا ئەمدى ئۇيال.

ماستىن ئەكرىسەڭ بولىدۇ، — دەپ تۇتۇزۇپ قويۇپتۇ.

بوۋاي پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ:

— پادىشاھى ئالەم، ھېلىقى مېۋىنى مەن ئۈچ يىلدىن بېرى

ياخشى پەرۋىش قىلىپ، مانا بۇ يىل مېۋە ئالدىم، ئۇنى سىلىنى

يەپ كۆرسۈن دەپ ئەكرىدىم، — دەپتۇ.

پادىشاھ ۋەزىرلىرى ئالدىدا مېۋىنى يېگىلى تەمشەلگەندە،

سول قول ۋەزىرى پادىشاھنىڭ قولىنى يەنە تۇتۇۋاپتۇ. پادىشاھ

مېۋىنى قايتۇرۇپ تەخسىگە سېلىپ قويۇپتۇ.

— پادىشاھى ئالەم، مېنىڭ سورايدىغان بىر سۆزۈم بار، —

دەپتۇ سول قول ۋەزىرى.

— ھە، سورا، — دەپتۇ پادىشاھ.

— پادىشاھى ئالەم، بىز ئۈچ يىل كۈتۈپ، ئاران دېگەندە، بۇ-

نىڭ بىر تال مېۋىسىنى كۆردۈق؛ ئەمدى بۇ مېۋىنى زىنداندا ياتقان

نۇرغۇن قېرىلارنىڭ بىرىگە يېگۈزۈپ، شۇنىڭ ساۋابىنى ئېلىڭ، —

دەپتۇ.

پادىشاھ ۋەزىرنىڭ بۇ سۆزىنىمۇ ماقۇل كۆرۈپ، زىندان باش-

لىقىنى چاقىرىپ:

— يۈز ياشتىن ئاشقان

گۇناھكاردىن بىرىنى چاقى-

رىۋەت، — دەپ ئەمر قى-

لىپتۇ.

گۇناھكار بوۋاي كىر-

گەندە، پادىشاھ:

— ھەي بوۋاي، سېنىڭ زىنداندا ياتقىنىڭغا ئۇزۇن يىل بولدى. ئەمدى گۇناھىڭدىن كەچتىم، مۇنۇ مېۋىنى يېگىن! — دەپ ھېلىقى مېۋىنى بېرىپتۇ. بوۋاي خۇشال بولۇپ، مېۋىنى موكلاتا قىلىپ ئاغزىغا سالغان ھامان يىقىلىپ، شۇ يەردىلا جېنى چىقىپ كېتىپتۇ.

— ھېلىقى بۇلبۇلگويانى كەلتۈرۈڭلار! — دەپتۇ پادىشاھ. پادىشاھ بۇلبۇلگويانى بىر كۆتەككە قويۇپ، ئۆز قولى بىلەن بېشىنى چېپىپ تاشلاپتۇ. بىچارە قۇشنىڭ تېنى بىر ياققا، بېشى بىر ياققا چۈشۈپتۇ.

ئۇ يەنە باغۋەن بوۋاينى چاقىرتىپ:

— ھېلىقى مېۋىلىك دەرەخنى يىلتىزى بىلەن قومۇرۇپ، كۆيدۈرۈپ، كۈلنى مېنىڭ ئالدىمغا ئەپكىرىپ سورۇۋەت! — دەپ ئەمر قىلىپتۇ. بوۋاي:

— خوپ، بولىدۇ! — دەپ باغقا كىرىپ، ھېلىقى دەرەخكە قارىسا، ئۇ پۈتۈنلەي باغدىكى باشقا دەرەخلەرگە ئوخشىماي، بۆلەك-چىلا كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇ. بۇ دەرەخنى كۆيدۈرۈشكە بوۋاينىڭ قولى بارماستىن، باشقا قېرى دەرەخنى قومۇرۇپ، كۆيدۈرۈپ، كۈلنى پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئەپكىدە.

رېپ سورۇپتۇ. پادىشاھنىڭ كۆڭلى ئەمىن تېپىپ، بۇ رۇقىدەك ھايات كەچۈرۈپ كەپتۇ.

ياندۇرقى يىلى باشقا

مېۋىلەر قاتارىدا بۇ دەرەخمۇ مېۋە بېرىپ، شاخ - شېخنى كۆتۈر-
رەلمەي ئېگىلىپ كېتىپتۇ. بوۋاينىڭ كەچكىچە قىلىدىغان ئوقى-
تى بۇ دەرەخنىڭ شاخلىرىغا تىرەك تىرەش بولۇپتۇ. بۇ مېۋىنىڭ
يوغانلىقى تۇخۇمدەك بولۇپ سارغىيىپ پىشىپتۇ.

بوۋاي بىر كۈنى سەھەردە ھېلىقى مېۋىنىڭ قېشىغا كېلىپ
بىر تال مېۋىنى ئېلىپ يەپ يېنىكلىشىپ كېتىپتۇ. شۇ زامان
ئۆزىگە قارىسا، ياش يىگىت بولۇپ قالغان. يەنە بىر تال مېۋىنى
ئۈزۈپ، يانچۇقىغا سېلىپ ئۆيىگە كىرىپ:

— ھەي موماي، يۈر، باغلارنى تازىلايمىز، — دەپتۇ خوتۇن-
غا، موماي ھەيران بولۇپ:

— ھوي سەن كىمنىڭ بالىسى؟! ئۆزۈڭنىڭ مومىسىدەك ئا-
دەمنى خوتۇنۇڭدەك ئىشقا بۇيرۇغىنىڭ نېمىسى، يوقال! — دەپ
قوغلاپتۇ. بوۋاي:

— ھەي، قويساڭچۇ، مەن سېنىڭ ئېرىڭغۇ. ئىشەنمىسەڭ، مە-
مۇنۇ مېۋىنى يېگىن! — دەپ يانچۇقىدىكى مېۋىنى مومايغا بېرىپ-
تۇ. موماي مېۋىنى يەپتۇ. موماي شۇ زامات ئون ئىككى ياشلىق
قىز بولۇپ قاپتۇ. ئەمدى بۇلار ياش بالىلاردەك يۈگۈرۈپ يۈرۈپ،
باغنىڭ ئىچىنى پاكىز تازى-
لىۋېتىپتۇ.

كۈنلەردىن كۈنلەر ئۆ-
تۈپ، بىر كۈنى پادىشاھ
«باغدىكى مېۋىلەر پىشىپ
كەتتى، مېھمانلارنى ئەپكى-

رېپ تاماشا قىلاي» دەپ ئويلاپ، تەييارلىق كۆرۈش ئۈچۈن بىر ئادەمنى باغقا ئەۋەتپتۇ. بۇ ئادەم دەرۋازىنىڭ ئالدىغا كەلسە، كىچىككىنە بىر بالا دەرۋازىنى توساپ تۇرغان. كەلگەن ئادەم:

— ھەي بالا، باغۋەن بوۋاي قېنى، چاقىرىپ كەلگىنە؟ — دەپتۇ. بالا:

— نېمە ئىشىڭىز بار ئىدى؟ باغۋەن بوۋاي مەن! — دەپتۇ. ھېلىقى ئادەم:

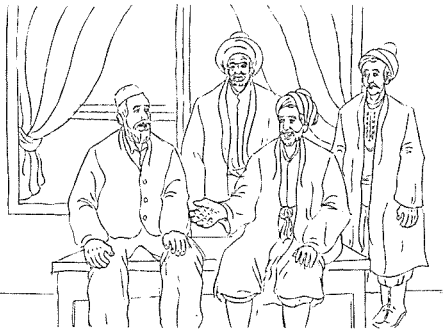
— ماڭ، بوۋاڭنى چاقىرىپ كەلگىن، كىمىڭنى ئەخمەق قىلىمەن؟! — دەپ ئۇرۇشۇپتۇ. بالا ئۇنىماستىن:

— باغۋەن بوۋاي مەن بولىمەن! — دەپ باغقا كىرگۈزمىگەن. دىن كېيىن، بۇ ئادەم قايتىپ كېلىپ، پادىشاھقا:

— پادىشاھى ئالەم، مەن باغقا بارسام باغنىڭ ئىشىكىدە ئون ئىككى ياشلىق بىر بالا «باغۋەن بوۋاي مەن» دەپ، زادىلا بوۋاينى چاقىرىپ بەرمىدى؛ مېنىمۇ باغقا كىرگۈزمىدى، — دەپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلاپ تۇرغان سول قول ۋەزىر بۇنىڭ نېمە ئىشلىقىنى دەررۇ سېزىپ:

— پادىشاھى ئالەم، بۇ بوۋاي مېۋىنى يەپ ياشىرىپ بالا بولۇپ قالغانمۇ نېمە؟ — دەپتۇ.

پادىشاھ يۇرتىنىڭ بىر قانچە چوڭلىرىنى يىغىپ باغقا ساياھەتكە كەپتۇ. باغنىڭ ئىچىدە ئون ئىككى ياشلاردىكى بىر بالا بىلەن

بىر قىز قىيغىتىپ ئويناپ يۈرگەن ئىكەن. مېھمانلارنى كۆرۈپ، ئۇلار دەررۇ داستىخان، كۆرپىلەرنى سېلىپ، يوغان ئىككى تاۋاققا ھېلىقى مېۋىدىن ئۈزۈپ كېلىپ، مېھمانلارنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. مېھمانلار بىر - بىرىدىن ئېلىپ يەپتۇ. شۇ زامات بۇ قېرىلارنىڭ ھەممىسى ئون ئىككى ياشلاردىكى بالا بولۇپ قاپتۇ.

شەھەردىكى ياشانغان باشقا ئادەملەرمۇ بۇ مېۋىنى يەپ ياشىدى. رىپ كېتىپتۇ. شۇندىن تارتىپ بۇ شەھەر ئادەم قېرىمايدىغان شەھەر بولۇپ قالغانىكەن.

بىلقۇتجانغا بۇ چۆچەكنىڭ بىر يەرلىرى كەمدەك بىلىنگەن چېغى، مۆھتەرەم بوۋاي چۆچەكنى تۈگىتىپ بولۇشىغا:

— بوۋا، چۆچەك تۈگىدىمە؟ مەن تېخى يەنە ئاخىرى بارغۇ دەپ ئويلاپ ئولتۇرۇۋېرىپتىمەن، — دېدى كەسكىنلىك بىلەن، — ماڭا بۇ چۆچەكنىڭ بىر يەرلىرى كەمدەكلا بىلىنىدىغۇ؟ ئەقەللىي قائىدە بويىچە ئېيتقاندا، پادىشاھ ياشارتىدىغان خاسىيەتلىك مېۋىنىڭ سىرىنى بىلگەندىن كېيىن، بۇلبۇلگويانى ناھەق ئۆلتۈر - گەنلىكىگە پۇشايمان قىلىشى ۋە ئىشنىڭ ھەقىقىتىنى ئېنىقلاپ، ئىلگىرىكى ئوڭ قول ۋەزىر -

نى جازاغا تارتىشى ۋە مەم - لىكەتنى تېخىمۇ ئادىل سو - رىشى كېرەك ئىدى. مېنىڭ - چە چۆچەكنىڭ مۇشۇ جايلى - رى كەمرەك بولۇپ قاپتۇ.

مۆھتەرەم بوۋاي بىلقۇتجاننىڭ ئەقىللىقلىقىغا قايىل بولۇپ:
— توغرا دېدىڭ جېنىم قوزام! — دېدى ئۇنى قۇۋۋەتلەپ، —
چوڭقۇرلاپ ئويلىغاندا بۇ چۆچەكنىڭ كەمتۈك يەرلىرىنىڭ تېخى-
مۇ كۆپلۈكىنى ھېس قىلغىلى بولىدۇ. بۇنى تولۇقلاش ئەمدى
سىلەرگە قالدى، چوڭ بولغاندا تېخىمۇ بېيىتىپ، مۇكەممەل ھا-
لەتكە كەلتۈرۈشۈڭلارغا تىلەكداشمەن.

— بىلىدىم بوۋا، — دېدى بىلقۇتجان باش لىڭشىتىپ، —
ئۇنداق بولسا، بۇ ھەقتىكى گەپلەرنى ئۇزارتماي، باشقا بىرەر تې-
مىغا كۆچسەك بولىدىغاندەك تۇرىدۇ.

— ماقۇل - ماقۇل، ئەمدى مەن ساڭا ۋاپادار ئاكا ھەققىدىكى
چۆچەكنى ئېيتىپ بېرى. دىققەت قىلىپ ئاڭلا، ئاڭلاپ بولغاندا
سەندىن سورايدىغان نۇرغۇن سوئاللار بار جۈمۈ!
— ماقۇل بوۋا!

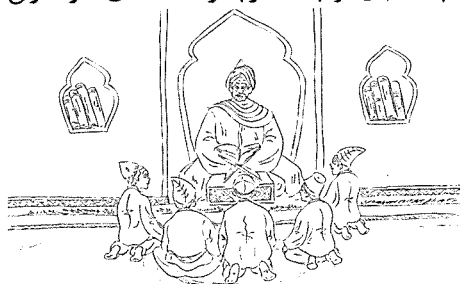

ۋاپادار ئاكا

مەلۇم بىر ئەزىم دەريا بويىدا بىر بېلىقچى ياشايدىكەن. بىر-
لىقچى ھەر كۈنى دەرياغا ئىككى قېتىم تور سالدىكەن. تۇتقان
بېلىقنىڭ بىر قىسمىنى سېتىپ ئۇنىڭ پۇلىغا نان - پان، ئۇن -
پۇن ۋە كۆكتات سېتىۋالدىكەن. بىر قىسمىنى ئۆزلىرى يەيدى-
كەن. بۇ بېلىقچى كېسەل بولۇپ قاپتۇ ۋە كېسىلى بارغانسېرى
ئېغىرلىشىپتۇ. بېلىقچى بىر كۈنى ئىككى ئوغلىنى يېنىغا چاقى-
رىپ، چوڭ ئوغلىغا:

— بالام، مەن ئۆلۈپ كەتسەم، ئۇكاڭغا ياخشى قارا. ئۇكاڭغا
ئاتا ھەم ئانا بولۇپ، بېشىنى ئوبدان سىلا. ياخشى خەۋەر ئالغىن.
مەندىن كېيىن قالغاندا، يېتىمسىراپ قالمىسۇن، — دەپ ۋەسە-
يەت قىپتۇ.

ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي بېلىقچى ۋاپات بوپتۇ. ئىككى ئوغۇل
يىغلاپتۇ. قاقشايتۇ، دادىسى -
نىڭ ئۆلۈمىنى ئۈزىتمىپتۇ.
ئاكسى دادىسىنىڭ ۋەسە -
يىتى بويىچە، دائىم ئۆكە -
سىنىڭ غېمىنى يەپ ياخشى
قاراپ، ئوبدان خەۋەر ئاپتۇ.

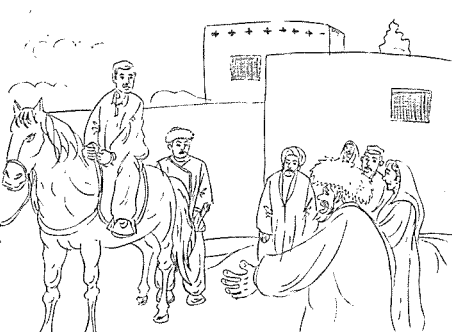
پشۇرغان بېلىقنىڭ بېشىنى ئۆزىگە قالدۇرۇپ، قالغان قىسمىنى ئۆكسىغا بېرىپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇزۇن زامان ئۆكسىنى ئوبدان بېقىپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۆكسىنىڭ قورسىغا جىن كىرىپتۇ: ئا- كام دائىم بېلىقنىڭ بېشىنى ئۆزى يەۋالدىۇ. بەلكىم بېلىقنىڭ بېشى تاتلىقراق بولسا كېرەك. مېنى بوزەك قىلىپ ماڭا بېلىقنىڭ بېشىنى بەرمەيدۇ. خەپ توختاپ تۇر، ئەدىپىڭنى بېرىپ بېلىقنىڭ بېشىنى ئوڭچە ئۆزۈم يېمىسەم، دەپتۇ.

بىر كۈنى ئۇ، ئۆزىنىڭ يامان نىيىتىنى ئىشقا ئاشۇرۇش قەستىگە چۈشۈپتۇ. بۇنىڭ نىيىتىنىڭ بۇزۇلۇشى بىلەن تەڭ، ھاۋامۇ بۇزۇلۇپتۇ، قارا بولۇتلار ئاسماندا ئۇياق - بۇياققا ئۇچۇ- شۇپتۇ. ئاكا - ئوكا ئىككىيلەن دەرياغا تور سايپتۇ، ناھايىتى ئۇزاق ۋاقىتتىن كېيىن ئاران دېگەندە بىر بېلىق تۇتۇلۇپتۇ. بى- لىقنى كۆرۈش بىلەنلا ئۆكسى نىيىتىنى بۇزۇپتۇ. ئاكىسى ئۆيگە قايتىشقا تەمىشلىپ تۇرۇشىغا:

— ۋاي ئاكا! ئاۋۇ يەردە ئاجايىپ، غەلىتە بىر بېلىق كېلىۋا- تدۇ، — دەپتۇ. ئاكىسى:

— ۋاي قېنى؟ — دەپ،
دەرياغا قارىشىغا، ئۆكسى
ئارقىسىدىن بىر ئىتتەرگەن
ئىكەن، ئاكىسى دەرياغا يى-
قىلىپ، چۆكۈپ كېتىپتۇ.
بىر ھازادىن كېيىن يەنە سۇ

ئۈستىگە كۆتۈرۈلۈپ چىقىپ، ئۇكىسىغا بىر قاراپ سۇغا چۆكۈپ كېتىپتۇ. قايتا چىقماپتۇ. ئاسماننى قارا بۇلۇت قاپلاپتۇ. ئالەم - نى بوران - شامال بېسىپتۇ. دەريا سۇلىرى دولقۇنلىنىپ شاۋقۇن ئۈرۈپ گۈركىرەپتۇ. ئەمدى ئاكىسى قايتا كۆرۈنمەپتۇ.

ئۇكىسى بېلىقنى ئۆيگە ئاپىرىپ پىشۇرۇپ: ئاكام مېنى بو - زەك قىلىپ بېلىقنىڭ بېشىنى ئۆزى يەۋېلىپ ماڭا بەرمەيتتى، ئەمدى ئۆزۈم ئوڭچە بىر يەي، دەپ، بېلىقنىڭ بېشىنى يېگەن ئىد - كەن، بېلىقنىڭ بېشى شۇنداق تەمسىز، ئاچچىق ئىكەن، كۆڭلى ئىلىشىپ كېتىپتۇ. قولىدىكى بېلىقنى تاشلىۋېتىپ، ئۆزىنى كاپاتلاپ ھەسرەت چېكىپ: «ۋاي جېنىم ئاكا! سەن قاين كەت - تىڭ؟ سېنىڭ مېھرى - شەپقىتىڭ، خەير خاھلىقىڭنى بىلمەپتە - مەن. مېنى يېتىمىسىرەپ قالمىسۇن دەپ، بېلىقنىڭ تەمسىز، ئاچچىق يېرىنى ئۆزۈڭ يەپ، تەملىك، تاتلىق يېرىنى ماڭا بېرىپ بېقىپسەن. مەن شەيتاننىڭ كەينىگە كېرىپ ئېزىپتەمەن. ئەمدى مەن قانداق قىلاي، مېنىڭ گۇناھىمنى كەچۈرگەن جېنىم ئاكا!» دەپ ئاھ ئۈرۈپ يىغلاپتۇ، قاقشايتۇ ۋە چاپقانچە دەريانىڭ بويىغا بېرىپ، ئاكىسىنى ئىزلەپتۇ. دەريا سۈيى دولقۇن ئۈرۈپ ئاقماقتا ئىكەن. ئاكىسىدىن ھېچ -

قانداق ئىز - ئەسەر يوق. «ۋاي جېنىم ئاكا! سەن قايدا؟» دەپ ۋارقىرىپ دەريا - نىڭ باش تەرىپىگە يۈگۈرۈپ - تۇ. ئاياغ تەرىپىگە يۈگۈرۈپ -

تۇ. كېچە - كۈندۈز ۋارقىراپ يىغلاپ ئاكىسىنى ئىزلەپتۇ. كۈن -
لەپ، ئايلاپ، يىللاپ يىغلاپتۇ. يىغلا - يىغلا ئاخىر قۇشقاچقا ئاي -
لىنىپ كېتىپتۇ.

رىۋايەتتە ئېيتىلىشىچە، ئۇ قۇشقاچ ھازىرغىچە يىغلاپ، ئاھ
ئۇرۇپ، نالە قىلىپ ئاكىسىنى ئىزلەپ ئۇچۇپ يۈرەرمىش.

بىلقۇتجان بۇ چۆچەكنى ئاڭلاپ بولغاندىن كېيىن، بىردىنلا
ھاياجانلىنىپ كەتتى - دە:

— جېنىم بوۋا، مېنىڭچە، ئادەم بەك تەستە چوڭ بولىدۇ -
كەن، شۇنداقمۇ؟ — دەدى ئوڭايسىز ھالدا، — ئادەمنىڭ بويى
ئۆسىمۇ، ئەقلىنىڭ چوڭ بولۇشى، ئىشلارنى چۈشىنىشى ھامان
كەينىدە قالدىكەن. چۆچەكتىكى بالىمۇ ئاكىسىنىڭ مېھرى -
مۇھەببىتىنى ماڭا كۆيۈنمىگەنلىك دەپ قارىغاچقا، ئاكىسىنى
قەستلەپ، بېلىقنىڭ بېشىنى يېيىشتىن ئىبارەت كىچىككىنە
نەپسىنى قاندۇرۇش نىيىتىگە كەلگەن. نەتىجىدە، ئاكىسىنى سۇغا
غەرق قىلىپ، بېلىقنىڭ بېشىنى ئوڭچە يېگەن، ئاخىردا بېلىق
بېشىنىڭ شۇنچە تەمسىز، ئاچچىقلىقىنى ھېس قىلىپ، ئاكىسى -

نىڭ ئۆزىگە بولغان رەھىم

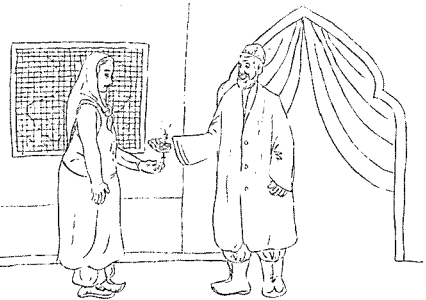
- شەپقىتىنى ئېسىگە ئالدى.

دۇ. لېكىن ھەرقانچە پۇشايدۇ.

مان قىلغان بىلەنمۇ ئورنىغا

كەلمەيدۇ. شۇڭا، قۇشقاچ

بولۇپ كۈندە نالە قىلىپ

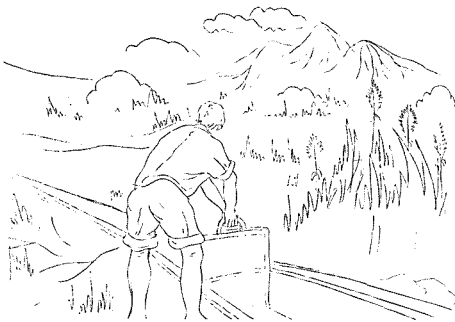

يۈرگىنى يۈرگەن. ئۇنداق قىلغاندىن كۆرە ۋاقتىدا تەدبىر قوللانسا، ئاكىسىنىڭ كۆيۈنگەنلىكىنىڭ قەدرىگە يەتسە، بۇنداق ئىش ھەرگىز يۈز بەرمىگەن بولاتتى.

مۆھتەرەم بوۋاي نەۋرىسىنىڭ چوڭقۇر پىكىرىگە قايىل بو-
لۇپ، ئۇنىڭ بېشىنى سىلاپ ئەركىلەتتى - دە، مۇنداق دەپ چۈ-
شەندۈردى:

— مېنىڭچە، بۇ يەردىكى مەسىلە ھەرگىز بېلىقنىڭ بېشىنى
يېيىش - يېمەسلىكتە ئەمەس، شۇنداق بولغان تەقدىردىمۇ، ھەر-
قانچە دۆت ئادەممۇ ئاكىسىنى دەرياغا ئىتتىرىۋېتىپ ئۇنىڭدىن
ئۆچ ئېلىش يولىنى تاللىمايدۇ، بەلكى، «ئاكا، ھەر قېتىم سىز
بېلىقنىڭ بېشىنى يەيسىز، ماڭا گۆشىنى بېرىسىز، مېنىڭمۇ بې-
لىقنىڭ بېشىنى يېگۈم بار ئىدى، ئەمما سىز بەرمەيۋاتىسىز» دې-
گەن بولسا، ئاكىسى ئۇنىڭغا بېلىقنىڭ بېشىنى بەرمەي قالاتتى-
مۇ؟ ئۇلۇغ ئەجدادلىرىمىز مانا مۇشۇنداق ئىبرەتلىك چۆچەكنى
ئىجاد قىلىش ئارقىلىق: «چوڭلارنىڭ كۆيۈنۈشىنىڭ قەدرىگە يەت،
ۋاپاغا جاپا قىلما، ساڭا ئۆز قېرىندىشىڭدىن ئارتۇق يۆلەنچۈكۈڭ
يوق» دېگەن ھەقىقەتنى چۈشەندۈرۈپ بەرمەكچى. شۇڭا، ھەر كىم
ئۆزىنىڭ قېرىندىشىنى قە-

دىرلىشى، مېھىر - مۇھەب-
بەت ئاتا قىلىشى، مۇشۇ
مېھىر - مۇھەببەتنىڭ قەد-
رىگە يېتىشى زۆرۈر. شۇنداق
قىلغاندىلا، مەن بېلىقنىڭ

بېشىنى يېدىم، سەن بېلىقنىڭ گۆشىنى يېدىڭ دەپ، ئۇرۇشىدۇ.
خان ئىش يۈز بەرمەيدۇ.

بىلقۇتجان بوۋىسىنىڭ چوڭقۇر مەنىلىك سۆزلىرىگە قايىل
بولۇپ باش لىڭشىتتى ۋە:

— بوۋا، سۆزلىرىڭىز نەزەر دائىرىمىنى تېخىمۇ كېڭەيتتى.
قېرىنداشلىقتىن ئىبارەت بۇ ئۇلۇغ رىشتىگە بولغان چۈشەنچەم
تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتى، — دېدى.

مۆھتەرەم بوۋاي نەۋرىسىنىڭ تاتلىق سۆزلىرىدىن سۆيۈنۈپ:
— ئەي قەدىرلىك بالام، مۇشۇ ناۋاتىدەك سۆزلىرىڭ ئۈچۈن
ساڭا يەنە بىر چۆچەك ئېيتىپ بېرىمەن. دىققەت قىلىپ ئاڭلا ۋە
چۆچەكنىڭ مېغىزىنى چاق! — دېدى.

كىشى ياتتىن خاپا بولمايدۇ، ئۆز يېقىنىدىن خاپا بولىدۇ

بۇرۇنقى زاماندا بىر ياۋۇز، زالىم پادىشاھ ئۆتكەن ئىكەن. بۇ پادىشاھ ئەلدە ناھەقچىلىكنى كۆپ قىپتۇ. خەلق پېقىر - نامرات - چىلىقتا ئۆتۈپتۇ. ئۈستى - ئۈستىلەپ قاتتىق زۇلۇم تارتىپتۇ. پادىشاھنىڭ زۇلۇمى، ياۋۇزلۇقى ھەققىدە ھېچكىممۇ بىرەر ئېغىز سۆز قىلالمايدىكەن. ئەگەر پادىشاھ بىرەر ئېغىز سۆز ئاڭلاپ قالسا، شۇ گەپنى قىلغان ئادەمنى ئۆلۈمگە، مال - مۈلكىنى تالاڭغا بۇيرۇيدىكەن. پادىشاھنىڭ زۇلۇمى، ۋەھشىيلىكىدىن خەلق قور - قۇپ، كۆزى ئوچۇق تۇرۇپ قارىغۇ، تىلى تۇرۇپ گاچا، ئەقلى - ھوشى تۇرۇپ دۆت بوپتۇ. بۇ ئەلدە ساخاۋەت ئىسىملىك ئاق نىيەت، ساپىدىل، ئادىل بىر كىشى بار ئىكەن. ھەر دائىم ئەل ئارىسىدا يۈرىدىكەن. قولىدىن كېلىشىچە ئەلگە ياخشىلىق قىلىپ ئۆتىدىكەن. ھاجەت - مەنلەرنىڭ قانداق ھاجىتى بولسا، ئېغىر كۆرمەي راۋا قىلىپ بېرىدىكەن. خەلق ساخاۋەتنى بەك ياخشى كۆر -

رىدىكەن. بىر كۈنى بىر كىشى كېلىپ ساخاۋەتكە كۆڭلى -
كۆكسىدىكى سۆزىنى ئېيتىپتۇ:

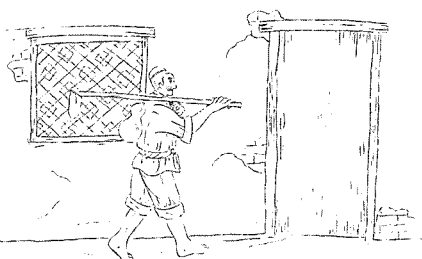
— پادشاھنىڭ زۇلمى ھەددىدىن ئېشىپ كەتتى. خەلقنىڭ
«ئۇھ» دېگۈچىلىك مادارى قالمىدى. بۇ زالىمدىن قۇتۇلىدىغان
كۈنمۇ بولارمۇ؟

ساخاۋەت بۇ سۆزنى ئاڭلاپ، ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ:
— ئارغامچىنى تولغاۋەرسە ئۈزۈلىدۇ. زۇلۇم كۈچەيگەنسە
قارشىلىق شۇنچە ئۆرلەيدۇ. يۈك كۆتۈرگەن ئادەم، يۈك ئېغىرلىق -
شىپ كۆتۈرەلمىگەندە، ئۈستىدىكى يۈكنى ئىرغىتىپ تاشلايدۇ.
زۇلۇم چېكىگە يەتتى، زالىمنىڭ بۇ زالىملىقىدىن قۇتۇلىدىغان
كۈنمۇ يېتىپ كېلىدۇ، — دەپ دېھقانغا تەسەللى بېرىپتۇ.

ساخاۋەتنىڭ بۇ سۆزلىرى بۇنىڭدىن ئۇنىڭغا، ئۇنىڭدىن بۇ -
نىڭغا ئاڭلىنىپ، ئاخىر پادشاھنىڭ قۇلىقىغا يېتىپ قاپتۇ.

پادشاھ دەرغەزەپ بولۇپ، كىمكى ساخاۋەتنى تۇتۇپ ئەپكە -
لىپ بەرسە ئۇنىڭغا زور ئىنئام قىلىدىغانلىقى، كىمكى ئۆز ئۆيىدە -
دە يوشۇرۇپ ساقلاپ خەۋەر قىلمىسا، ئۇنى جازالاپ، مال - مۈل -
كىنى مۇسادىرە قىلىدىغانلىقى توغرىسىدا يارلىق چىقىرىپتۇ ۋە
تەرەپ - تەرەپكە ئادەم ئەۋە -

تىپ ئۆي - ئۆيلەرنى ئاخ -
تۇرۇشقا باشلاپتۇ. پادشاھ -
نىڭ زۇلمىدىن قورقۇپ
ساخاۋەتنى ھېچكىم ئۆيىگە
كىرگۈزمەپتۇ. ساخاۋەت

ئۇرۇق - تۇغقانلىرى، دوست - ئاغنلىرىنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ. ئۇلارمۇ ساخاۋەتنى ئۆيىگە كىرگۈزسە ئۆزىگە خاپىلىق يېتىپ قېلىشتىن قورقۇپ ئۆيىگە كىرگۈزمەپتۇ. ئاش - نان بېرىپ، ئۆزرە قويۇپ يولغا ساپتۇ. پادىشاھ ئادەملىرى ئاخىر ساخاۋەتنى تۇتۇۋاپتۇ. ئۇنى دارغا ئېسىپ ئۆلۈم جازاسى بەرمەكچى بوپتۇ ۋە: «ساخاۋەت دارغا ئېسىلىدۇ، ئاۋۋال ھەممە ئادەم جازا مەيدانىغا توپلىنىپ، بۇ گۇناھكارنى بىردىن ئۇرۇشى كېرەك. كىمكى پادىشاھنىڭ ئەمرىگە خىلاپلىق قىلىپ، بۇ گۇناھكارغا ئىچ ئاغرىتىدىكەن، جازاغا تارتىلىدۇ» دەپ يارلىق چۈشۈرۈپتۇ.

زالىم پادىشاھنىڭ ھۆكۈمى بويىچە بەلگىلەنگەن كۈنى پۈتۈن خەلق جازا مەيدانىغا توپلىشىپتۇ. جاللاتلار ساخاۋەتنى باغلاپ جازا مەيدانىغا كەلتۈرۈپتۇ. دارنىڭ سىرتىقىنى ئۇنىڭ بويىنىغا سېلىپ، ھەممىگە ساخاۋەتنى بىردىن ئۇرۇپ ئۆتۈشنى بۇيرۇپتۇ.

پادىشاھ تەخت ئۈستىدە ئولتۇرۇپ، ھەممە كىشىنىڭ ئۇرۇپ ئۆتۈشىگە سەپىلىپ تۇرۇپتۇ. ھەممە كىشى بىردىن ئۇرۇپ ئۆتۈپتۇ. بەزىلىرى كالتەك بىلەن ئۇرۇپتۇ. ئىشقىلىپ نېمىلا بولسۇن ھەممىسى بىردىن ئۇرۇپ ئۆتۈپتۇ. ساخاۋەت داد - پەرياد كۆتۈرمەي مەردانە قىياپەتتە تىك تۇرۇپتۇ.

ساخاۋەتنىڭ سالى دې -

گەن بىر يېقىن دوستى بار ئىكەن. ساخاۋەتنى ئۇرۇشقا قولى بارماي، ئائىلاچلىقتا

قولىدىكى ئەتىراپتىكى ساخاۋەتنىڭ بۇرىنغا تەگكۈزۈپ ئۆتۈپتۇ. گۈل ساخاۋەتنىڭ بۇرىنغا تېگىشى بىلەن تەڭ ساخاۋەت «ۋايىجان!» دەپ ۋارقىراپتۇ.

بۇنى كۆرگەن پادىشاھ جاللاتلارغا:

— ساخاۋەتنىڭ بويىنىدىكى سىرتماقنى يەش. ئۇنى ھازىر ئالدىمغا كەلتۈر. ئۇنى گۈل بىلەن ئۇرغۇچىنىمۇ ئېلىپ كەل، — دەپ ئەمر قىپتۇ.

جاللاتلار ئۇنى بويىنىدىكى سىرتماقنى يېشىپ پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەپتۇ:

— شۇنچىلىغان ئادەم ئۈرۈپ ئۆتسە، ھەتتا كالتەك بىلەن ئۇرسىمۇ «ۋاي» دېمەيسەن، بۇرنۇڭغا گۈلنى پۇرىتىپ ئۆتسە «ۋايىجان» دەپ توۋلايسەن. بۇنىڭدىكى سەۋەب نېمە؟ — دەپ سوراپ. تۇ پادىشاھ ساخاۋەتتىن.

— مەن گۇناھسىز بىر ئادەم. ناھەقلىك — ناھەق دارغا ئېلىنماقچى. خالايقىلار بىرىنچىدىن، مېنىڭ نېمە سەۋەبتىن دارغا ئېلىنغانلىقىمنىڭ سەۋەبىنى بىلگەنلىكى، ئىككىنچىدىن، ماڭا يات بولغانلىقى ئۈچۈن مېنى ئوردى. شۇڭا ئۇلاردىن خاپا بولمىدىم. ئەمما مېنى گۈل

بىلەن ئۈرۈپ ئۆتكىنى مېنىڭ ئەڭ يېقىن قىيامەتلىك ئاغىنەم ئىدى. ئۇنىڭ مېنى ئۇرغىنى جېنىمدىن ئۆتۈپ كەتتى. تاقەت قىلالماي

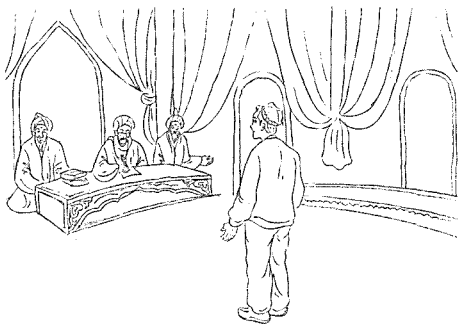
«ۋاي جان» دەپ توۋلاپ سالدىم. كىشى ياتتىن خاپا بولمايدۇ. يېقىن كىشىسىدىن خاپا بولىدۇ، — دەپتۇ ساخاۋەت.

بۇ سۆز پادىشاھنىڭ كۆڭلىگە يېقىپتۇ ۋە ساخاۋەتنىڭ گۇنا-ھىنى كەچۈرۈم قىپتۇ. «ئادەم ياتتىن خاپا بولمايدۇ، يېقىندىن خاپا بولىدۇ» دېگەن ھېكمەتلىك سۆز شۇندىن كېيىن ئەل ئارىسىدا تارقىلىپ بىزگىچە يېتىپ كەپتۇ.

بىلقۇتجان بۇ قىسقا چۆچەكنى ئاڭلاپ شۇنچىلىك ھاياجانلىق بىپ كەتكىنىدىن، ئورنىدا ئولتۇرالمىلا قالدى.

— بوۋا، مەن بۇ ھېكمەتنى تولۇق چۈشىنىۋالدىم. بۇ چۆچەك بەك يېقىشلىق ھەم تەسىرلىك ئىكەن، — دېدى بىلقۇتجان.

— بالام، بۇ ھېكمەتنى ئۇدۇللا چۈشىنىۋېلىشقا بولمايدۇ، چوقۇم تېگىگە چوڭقۇرلاش، ئۇنىڭغا ئەمەل قىلىش، گاھىدا ئۇنى جانلىق قوللىنىشنى بىلىش كېرەك. شۇنداق قىلغاندىلا چوڭلاردىن ھېكمەت ئاڭلىغاننىڭ پايدىسىنى كۆرگىلى بولىدۇ. بىر ئادەم بىرنەچچە مىڭ ھېكمەتنى يادلاپ بېرەلىشى مۇمكىن، ئەمما بىر-بىرگەمۇ ئەمەل قىلمىسا، بۇنداق ھېكمەت بىلگەننىڭ نېمىگە پايدىسى بار؟ شۇنىڭ ئۈچۈن مەن ساڭا نۆۋىتى كەلگەندە، لايىق كېلىدىغان ھېكمەتلەر بولسا ئالاھىدە ئەسكەرتىپ سۆزلەپ بېرىۋاتىمەن. يادىڭدا تۇ-تۇۋالساڭ، كېيىن چوقۇم

ئەسقىتىپ قېلىشى مۇمكىن.

— ماقۇل بوۋا!

مۆھتەرەم بوۋاي سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ مۇنداق دېدى:

— ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئۇزاق ئەسىرلىك ئىشلەپچىقىرىش ئەمەلىيىتى، تۇرمۇش ئەمەلىيىتى جەريانىدا يەكۈنلەپ چىققان ھېكمەتلىرى ناھايىتى كۆپ، شۇڭا بۇ ھېكمەتلەرنى ئەستە چىڭ ساقلاش ئىنتايىن مۇھىم. بۇ ھېكمەتلەرنى پۇختا ئۆگەنگەندىلا، نۇرغۇن خاتالىق، خاتا قەدەملەرنىڭ، خاتا ئىشلارنىڭ يۈز بېرىشىنىڭ ئالدىنى ئالغىلى بولىدۇ. شۇڭا، ھەرقانداق ھېكمەتنى جانلىق ئىشلىتىش، جانلىق قوللىنىش ۋە قەتئىي ئەمەل قىلىش كېرەك، مۇشۇ جەريانلارنى باشتىن كەچۈرگەندىلا ھېكمەت ئۆگەنگەننىڭ ھەقىقىي نەتىجىسىنى كۆرگىلى بولىدۇ.

— ئالتۇنغا بەرگۈسىز گەپلىرىڭىزگە، قىممەتلىك تەلىملەر. رىڭىزگە رەھمەت بوۋا! — دېدى بىلقۇتجان قايىللىق بىلەن باشلىشىپ.

مۆھتەرەم بوۋاي ئەقىللىق نەۋرىسىنىڭ تاتلىق سۆزلىرىدىن سۆيۈنۈپ، ئۇنىڭ پېشانىسىدىن سۆيۈپ باغرىغا باستى. ئەتىسى بىلقۇتجان مەكتەپتىن قايتىپ كېلىپلا، بوۋىسىدىن چۆچەك ئېيتىپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى. مۆھتەرەم بوۋاي بىلقۇتجاننى ساقلاشنىلا چۆچىكىنى باشلىۋەتتى.

ۋاپادارلىق

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا بىر تۇل خوتۇن ئۆتكەن ئىكەن. ئۇنىڭ ئون ئىككى ياشقا كىرگەن ياسىن ئىسىملىك بىر ئوغلى بار ئىكەن.

ئانا ھەر كۈنى باينىڭ ئۆيىدە كىرىۋېلىپ، نان يېقىپ، ئاران ئىككى يارماق تاپىدىكەن ۋە ئۇنى كەچتە ئوغلىنىڭ قولىغا تۇتقۇ. زۇپ قويدىكەن. ئەتىسى ئەتىگەندە، ئوغۇل ئانىسى بىلەن بىللە ئۆيىدىن چىقىپ كېتىدىكەن - دە، ئۇ پۇلغا ئۇن، ئوتياش ۋە باشقا لازىملىق نەرسىلەرنى سېتىۋالىدىكەن، ئاندىن لىق بىر سېۋەت ئوتۇن تېرىيدىكەن. ئانىسى قايتىپ كېلىپ تاماق ئېتىدىكەن. ياسىن تاماق يەپ بولۇپ، ئانىسىنىڭ تىزغا بېشىنى قويۇپلا ئۇخلاپ قالدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ياسىن ئۇن سېتىۋېلىش ئۈچۈن دۇكانغا كېتىۋاتسا، بىر ئادەمنىڭ ئۇزۇن بىر تال تايلاق بىلەن يەرنى ئۇرۇپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ - دە، ھەيران بولۇپ، ئۇنىڭغا يېقىنلاپ بېرىپتۇ. قارىسا، يەردە كى-

چىككىنە بىر يىلان بالىسى ئۆمىلەپ قېچىپ كېلىۋاتقۇدەك، ھېلىقى ئادەم ھەدەپ ئۇنى ئۇرۇۋاتقۇدەك. ياسىن نېمە قىلىشنى بىلمەي، ئۇلارغا قارىغىنىچە قېتىپ قاپتۇ. بىر چاغدا، يىلان بالىسى قانداقتۇ بىر كۈچنىڭ ياردىمى بىلەن بىرلا ئوقچۇپ، ياسىننىڭ پۇتلىرى ئارىسىغا كىرىۋاپتۇ ۋە كۆز ياشلىرىنى ئېقىپ، زۇۋانغا كىرىپ:

— ھەي ئوبدان بالا، ئەگەر مېنى قۇتقۇرۇۋالساڭ، ئۆمۈرۋايەت ساڭا ياخشىلىق قىلىمەن، — دەپتۇ.

ياسىننىڭ يۈرىكى شۇرىدە ئېرىپ، يىلانغا ئىچى ئاغرىپتۇ. ئۇ، يىلاننى پۇتلىرى ئارىسىغا يوشۇرۇۋېلىپ، ھېلىقى ئادەمدىن سورايتۇ:

— ھەي ئاكا، بۇ يىلاننى نېمىشقا ئۇرىسەن؟ ئۇنىڭدىن ساڭا نېمە يامانلىق كەلدى؟

— بۇ يىلان مېنىڭ ئارزۇلۇق ئوغلۇمنىڭ قولىنى چېقىۋېتىپ، ئالپ ناكى قىلدى، — دەپتۇ ھېلىقى كىشى، — شۇڭا ئۇنى ئۆل-تۈرۈپ، ئاچچىقىمنى چىقارماقچىمەن.

ياسىن بىر ئاز ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن:

— ئۇنى ئۆلتۈرگەندە.

دىن، ماڭا سېتىپ بەرسە.

ئىز بولمامدۇ؟ — دەپتۇ

ھەم ئانىسى بەرگەن ئىككى

يىرماقنى ئۇنىڭغا تەڭلەپتۇ.

ھېلىقى كىشى دەسلەپ

پۇلنى ئاز كۆرۈپ، يىلاننى ساتقۇسى كەلمەپتۇ. كېيىن: قۇشقاچ گۆشىمۇ گۆشكۈ، ئاز بولسىمۇ پۇلنى ئېلىپ يىلاننى ئۇنىڭغا بەر - سەم، كىچىك بالا دېگەن بىردەمدە ئۆلتۈرۈپ قويمايدۇ؟ دەپ ئويلاپتۇ - دە، يارماقلارنى ئېلىپ، كەينىگىمۇ قارىماي كېتىپ قاپتۇ.

ياسىن يىلاننى كۆتۈرۈپ ئۆيگە كەپتۇ. كەچ كىرگەندە، ھې - رىپ - ئاچقان ئانا ئۆيگە كېلىپ، تاماق ئېتەي دېسە، يا بىر چىمدىم ئۇن، يا بىر تۇتام كۆكتات ۋە ياكى بىر قالام ئوتۇن يوق تۇرغىدەك. ئۇ ھەيران بولۇپ، ياسىندىن نېمە ئىش بولغانلىقىنى سورايتۇ. ياسىن ھەممە ئىشنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئانا ئوغلىغا بىر مۇنچە كايىپ، نائىلاج ئاچ قورساق يېتىپ قاپتۇ.

ئەتىسى ئەتىگەندە، ئانىسى تۈنۈگۈن ئىشلەپ تاپقان ئىككى يارماقنى يەنە ياسىننىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپتۇ ھەم ئۇنىڭغا قىلىدە - خان سودىلىقىنى قايتا - قايتا تاپىلاپ، بايلارنىڭ ئۆيىگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ياسىن پۇلنى سىقىمىدىغىنىچە ئۆيىدىن چىقىپ، ئۇن سېتىۋېلىش ئۈچۈن دۇكانغا كېتىۋاتسا، بىر ئادەم پۈتۈن ئەزايىنى قوتۇر باسقان ئورۇق بىر ئىتنى ھەدەپ كالتەكلەپ كې -

لىۋاتقۇدەك. قېرى ئىت ھەر قەدەمدە بىر يىقىلىپ قو - پۇپ، ئېچىنىشلىق غىڭ - شىپ، كۆز يېشى قىلغۇدەك. ياسىن نېمە قىلىشنى بىل - مەي، ئۇلارغا قارىغىنىچە

قېتىپ قايتۇ. بىر چاغدا ئىت قانداقتۇ بىر كۈچنىڭ ياردىمى بى-
لەن بىرلا ئوقچۇپ ياسىنىڭ كەينىگە ئۆتۈۋاپتۇ ۋە:
— ھەي ئويدان بالا، — دەپتۇ زۇۋانغا كىرىپ، — ئەگەر
مېنى ئۇنىڭدىن قۇتقۇزۇۋالساڭ، ئۆمۈرۋايەت ساڭا ياخشىلىق قى-
لىمەن.

ياسىنىڭ يۈرىكى شۇرىدە ئېرىپ، ئۇنىڭغا بەكمۇ ئىچى
ئاغرىپتۇ. ئۇ ئىتنى گەۋدىسى بىلەن توسۇپ تۇرۇپ ھېلىقى ئا-
دەمدىن سورايتۇ:

— ھەي ئاكا، بۇ ئىتنى نېمىشقا مۇنچىۋالا ئۇرىسەن؟ ئۇنىڭ-
دىن ساڭا نېمە يامانلىق كەلدى؟

— بۇ ئىتقا مەن يىگىرمە يىل تۈز بەرگەن بولساممۇ، —
دەپتۇ ھېلىقى كىشى، — ئۆيۈمنىڭ تېمىنى تېشىپ كىرىپ، ماڭا
قەست قىلماقچى بولدى. شۇڭا ئۇنى ئۆلتۈرمەكچىمەن.

ياسىن بىر ئاز ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن:

— ئۇنى ئۆلتۈرگىچە ماڭا سېتىپ بەرسەڭ بولمامدۇ؟ —
دەپتۇ ھەم ئانىسى بەرگەن ئىككى يارماقنى ئۇنىڭغا تەڭلەپتۇ.

ھېلىقى كىشى كۆڭلىدە: ئىتنى ئۇنىڭغا بەرسەم، بىر دەمدە
ئۆلتۈرۈپ قويۇشى تۇرغان
گەپ. ئاز بولسىمۇ پۇلنى ئال-

مايمەنمۇ... دەپ ئويلاپتۇ -
دە، يارماقلارنى قولغا ئې-
لىپ، كەينىگە قارىماي كې-
تىپ قايتۇ.

ياسىن ئىتتى يېتىلەپ ئۆيگە كەپتۇ، كەچ كىرگەندە، ھېرىپ - ئاچقان ئانا ئۆيگە كېلىپ، تاماق ئېتەي دېسە، ھېچنېمە يوق تۇر - غىدەك. ئۇ ھەيران بولۇپ، ياسىندىن نېمە ئىش بولغانلىقىنى سوراپتۇ. ياسىن بولغان ئىشنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئانا ئۆز ئوغلىغا بىرمۇنچە كايىپ، نائىلاج ئاچ قورساق يېتىپ قاپتۇ. ئەتىسى ئەتىگەندە، ئانىسى تۈنۈگۈن ئىشلەپ تاپقان ئىككى يارماقنى يەنە ياسىننىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپتۇ ھەم ئۇنىڭغا قىلىدە - خان سودىلىقىنى قايتا - قايتا تاپلاپ، بايلارنىڭ ئۆيىگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ، ياسىن پۇلنى سىقىمىدىغىنىچە ئۆيدىن چىقىپ، ئۇن سېتىۋېلىش ئۈچۈن كېتىۋاتسا، بىر ئادەم پۈتۈن ئەزايى قاندا - غا مىلەنگەن چىرايلىق بىر مۈشۈكنى ئۇزۇن بىر تال تاياق بىلەن ھەدەپ ئۇرۇپ كېلىۋاتقۇدەك. تاياق زەربىدىن ماڭالمىغۇدەك ھالغا كەلگەن مۈشۈك ھەر قەدەمدە بىر يىقىلىپ قوپۇپ، ئېچىنىشلىق مياڭلاپ، كۆز يېشى قىلغۇدەك. ياسىن نېمە قىلىشنى بىلمەي، ئۇلارغا قارىغىنىچە قېتىپ قاپتۇ. بىر چاغدا مۈشۈك قانداقتۇ بىر كۈچنىڭ ياردىمى بىلەن ئوقچۇپ، ياسىننىڭ كەينىگە ئۆتۈپتۇ - دە:

— ئەي ئوبدان بالا، —

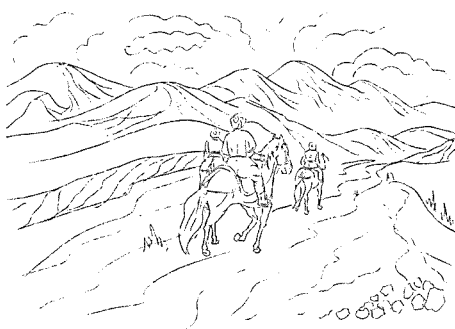
دەپتۇ زۇۋانغا كىرىپ، —

ئەگەر مېنى ئۇنىڭدىن قۇت -

قۇزۇۋالساڭ، ئۆمۈرۋايەت

ساڭا ياخشىلىق قىلىمەن.

ياسىننىڭ يۈرىكى

شۇرىدە ئېرىپ، ئۇنىڭغا بەكمۇ رەھمى كەپتۇ. ئۇ، مۈشۈكنى دەرھال پۇتلىرى بىلەن دالدا قىلىپ تۇرۇپ، ھېلىقى ئادەمدىن سورايتۇ:

— ھەي ئاكا، بۇ مۈشۈكنى نېمىشقا مۇنچىۋالا ئۇرىسەن؟ ئۇ - نىڭدىن ساڭا نېمە يامانلىق كەلدى؟

— بۇ مۈشۈك مېنىڭ يۈز تەڭگىگە ئالغان ياغلىق قاچامنى چېقىپ، ئۇنىڭغا قاچىلانغان يۈز تەڭگىلىك يېغىمنى توپىغا سىڭ - دۈرۈۋەتتى، — دەپتۇ ھېلىقى كىشى، — شۇڭا ئۇنى ئۆلتۈرۈپ، ئاچچىقىمنى چىقارماقچىمەن.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان ياسىنىڭ قورسىقىغا جىن كىرىپتۇ. — ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ ئۇ، — چوڭ ئادەم تۇرۇپ بۇ قو - تۇر مۈشۈكنى ئۆلتۈرمىەن دەپ ئاۋارە بولماي، ماڭا بېرىۋەتسەڭ، مەن ئۆلتۈرۈۋەتسەم بولمامدۇ؟

— ياق، — دەپتۇ ھېلىقى كىشى، — ئۇنى ئۆز قولۇم بىلەن ئۆلتۈرمىسەم، زادى پۇخادىن چىقمايمەن. — ئەمەسە، ماڭا سېتىپ بەرسەڭ بولمامدۇ؟ — دەپتۇ يا - سىن.

ھېلىقى كىشى پۇلنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ بىر ئاز يۇمشاپ، ياسىندىن:

— نەچچە پۇلغا ئالدى - سەن؟ — دەپ سورايتۇ ياسىن ئانىسى ئوزۇق -

تۈلۈك سېتىۋېلىشقا بەرگەن ئىككى يارماقنى كۆرسىتىپتۇ.
ھېلىقى كىشى كۆڭلىدە: قۇشقاچ گۆشمۇ گۆشقۇ. مۇشۇ سا-
قىلىم بىلەن قوتۇر مۈشۈكنى قوغلاپ يۈرگىچە، بۇ بالىنىڭ پۇ-
لىنى ئېلىپ، مۈشۈكنى ئۇنىڭغا بېرىۋەتسەم، كىچىك بالا دېگەن
بىردەمدە ئۆلتۈرۈپ قويمايدۇ... دەپ ئويلاپتۇ - دە، يارماقلارنى
ئېلىپ كەينىگىمۇ قارماي كېتىپ قاپتۇ.

ياسىن مۈشۈكنى كۆتۈرۈپ ئۆيگە كەپتۇ. كەچ كىرگەندە،
ھېرىپ - ئاچقان ئانا ئۆيگە كېلىپ، تاماق ئېتەي دېسە، ھېچنەمە
يوق تۇرغۇدەك. بوسۇغدا ئىت، مەرەپتە مۈشۈك، توردا يىلان با-
لىسى تۈگۈلۈپ ياتقۇدەك. ئانا ھەيران بولۇپ، ياسىندىن نېمە ئىش
بولغانلىقىنى سورايتۇ. ياسىن ھەممە ئىشنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.
ئۈچ كۈندىن بۇيان ئېغىر ئەمگەك قىلىپ، ئاغزىغا گىياھ سالما-
غان ئانا ياسىننى نەچچە تەستەك ئۇرۇپتۇ. ئىت، مۈشۈك، يىلان
بالىسىنى ئۇنىڭغا قوشۇپ ئۆيدىن ھەيدەپ چىقىرىپتۇ.

ياسىن ھەمراھلىرىنى كەينىگە سېلىپ، ئۆينىڭ ئارقا تەرى-
پىگە ئۆتۈپ، بىر تۈپ دەرەخنىڭ ئاستىدا يېتىپتۇ. ئۈچ كۈندىن
بېرى ھېچ نەرسە يېمىگەچ قورسىقى غۇلدۇرلاپ، كۆزىگە ئۇيقۇ
كىرمەپتۇ. تەسلىكتە ئورنىد.

دىن تۇرۇپتۇ - دە، بىر
بېسىپ، ئىككى بېسىپ ئۆي-
نىڭ يېنىغا كەپتۇ. قارىغۇ-
دەك بولسا، ئۆينىڭ ئىشىك -
دېرىزە، تورۇسلىرى قا-

ياقلارغىدۇ ئۇچۇپ كەتكەن، تۆت بۇلۇڭ، بىر كۈلۈڭلا قاپتۇ. بۇ ھالنى كۆرگەن ياسىن ئۆزىنى كاپاتلاپ يىغلاپتۇ. يىغلا - يىغلا ئاخىرى ھوشىدىن كېتىپتۇ. ئىت، مۈشۈك، يىلان بالىسى ياسىنغا ئېچىنغىنىدىن كۆزىگە ياش ئاپتۇ.

— ئاغىنىلەر، — دەپتۇ يىلان بالىسى يىغلاپ تۇرۇپ، — بۇ بىچارە بىزنى دەپ مۇشۇ ھالغا چۈشۈپ قالدى. بىزمۇ ئۇنىڭ دەر-دىگە دەرمان، رەنجىگە شىپا بولمايلىمۇ؟

— توغرا ئېيتتىڭ، — دەپتۇ ئىت كۆز يېشىنى سۈرتۈۋېتىپ، — ئۇنىڭ بىزگە قىلغان شۇنچە ياخشىلىقىنى ھازىر ياندۇرمىساق قاچان ياندۇرىمىز؟

— مەنمۇ شۇنى دېمەكچى ئىدىم، — دەپتۇ مۈشۈك مىشلىداپ يىغلاپ تۇرۇپ، — بۇ بىچارە قورسقىنىڭ ئاچلىقىدىن مۇشۇ ھالغا كەلدى. ئۇ ھوشىغا كەلگۈچە، بىز بىر ئىلاج قىلىپ ئۇنىڭغا يەيدىغان بىر نەرسە تەييارلاپ قويايلى.

ئۈچەيلەن مەسلىھەتلىشىپ، يىلان ياسىننى ساقلايدىغان، ئىت بىلەن مۈشۈك بازارغا بېرىپ، ياسىنغا ئوزۇقلۇق تېپىپ كېلىدۇ. ئۇلار رەستىگە كەلگەندە، مۈشۈك ئىت بىلەن قىلىشقان مەسلىھەت.

— تىگە ئاساسەن، بىرلا سەك-رەپ قاتار كەتكەن دۇكانلار-نىڭ ئۆگزىسىگە چىقىپتۇ. ئىت بولسا، ئەتراپقا كۆز يۈگۈرتكەچ ئالدىغا قاراپ

مېڭۇبرىپتۇ. كېتىۋېتىپ شۇنداق قارىغۇدەك بولسا، بىر ناۋايخا - نىنىڭ پەشخۇنىدا يېڭىلا تونۇردىن قۇمۇرۇلغان شىرمان نان، گىردە، كۈنجۈت، سىيادان سېپىلگەن توقاچلار دۆۋىلىنىپ تۇر - غىدەك. ئىت شۇنداق ئىشارەت قىلغان ئىكەن، مۈشۈك ئۆزىنى ئۆگزىدىن پەشخۇننىڭ ئۈستىگە ئېتىپتۇ. پەشخۇندىكى نانلار ھەر تەرەپكە چېچىلىپ كېتىپتۇ. ناۋاي چۆچۈپ ئوڭدىسىغا ئۆچۈپ كېتىپتۇ. ئىت بىلەن مۈشۈك بىردىن ناننى چىشلەپ ئېلىپ قې - چېپ، ياسىنىڭ قېشىغا يېتىپتۇ. ناننى كۆرگەن يىلان خۇشال - لىقىدا پىلتىڭلاپ كېتىپتۇ. بىر ھازا ئويلىغاندىن كېيىن مۇزدەك قۇيرۇقنى ياسىنىڭ مەڭزىگە ئاستا يېقىپتۇ. ياسىن ئەندىكىپ، بىر مىدىرلاپتۇ - دە، ئاستا كۆزىنى ئېچىپتۇ. يىلان بىلەن ئىت، مۈشۈك دەرھال چۆرىسىگە ئولشىپتۇ.

— ئەي ئىگەم، — دەپتۇ ئۇلار تەڭلا، — بۇ ناننى ئىتتىك يەۋېلىڭ، پۇت - قولىڭىزغا ماغدۇر كىرسۇن.

ياسىن ئۇلارغا رەھمەت ئېيتىپ، ناندىن بىر ئاز يەپتۇ. شۇ ئاندا پۇت - قولىغا ماغدۇر كەپتۇ. ياسىن ھەمراھلىرىغا شۇنداق دەپتۇ:

— سىلەرمۇ ئۆز جې -

نىڭلارنى جان ئېتىڭلار،

مەنمۇ ئانامنى ئىزلەپ با -

قاي، تاپالسام، ئۆمرۈم بويى

خىزمىتىنى قىلىپ، ئۇنى

رازى قىلاي؛ تاپالسام، ئۇ -

نىڭ دەرىدە ئالەمنى كېزىپ تەركىدۇنيا بولاي.

— ئەي ئىگەم، — دەپتۇ يىلان دەس ئورنىدىن تۇرۇپ ياسىد-
خا تەزىم قىلىپ، — سىز مېنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزۇپ قالغىنىڭىز
ئۈچۈن، مېھرىبان ئانىڭىزدىن ئايرىلىڭىز. مەنمۇ ئاتا - ئانامدىن
ئايرىلغان يېتىمىمەن. سىز ئانىڭىزنى تاپماي تۇرۇپ، ئۆلسەممۇ
سىزدىن ئايرىلمايمەن.

— ئەي ئىگەم، — دەپتۇ ئىت كۆزىگە ياش ئېلىپ، — سىز
مېنى زالىم ئىگەمدىن قۇتقۇزۇۋالسىمەن دەپ، مېھرىبان ئانىڭىز-
دىن، ماكانىڭىزدىن ئايرىلىڭىز. مەنمۇ سىز ئانىڭىزنى تاپماي
تۇرۇپ، ئۆلسەممۇ سىزدىن ئايرىلمايمەن.

— ئەي ئىگەم، — دەپتۇ مۈشۈك ياسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ
ئارقا پۇتلىرى بىلەن ئۆرە بولۇپ، — مېنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزۇۋا-
لىمەن دەپ، مېھرىبان ئانىڭىزدىن، ئۆي - ماكانىڭىزدىن ئايرىل-
دىڭىز. مەنمۇ يىلان بىلەن ئىتقا ئوخشاش سىزگە سادىق بول-
مەن.

ياسىن ھەمراھلىرىنىڭ سۆزلىرىدىن تەسلىنىپ، بىر ھازا
خىيال سۈرۈپتۇ، ئاندىن مۇنداق دەپتۇ:

— ئەي كۈيۈمچان
ھەمراھلىرىم، ماڭا باغلىغان
ئەقىدەڭلەرگە رەھمەت!
ئۇنداق بولسا، بىز مەڭگۈ
بىللە بولايلى.

شۇنداق قىلىپ، ئۇلار

ياسىننىڭ ئانىسىنى ئىزلەپ مېڭىپتۇ. كېتىۋېتىپ، ياسىن ھەمراھلىرىدىن ئۆز سەرگۈزەشتىلىرىنى سۆزلەپ بېرىشنى تەلەپ قىپتۇ.

— مەن، — دەپتۇ يىلان بىرىنچى بولۇپ، — ئاق يىلان پا-
دشاھنىڭ ئارزۇلۇق ئوغلى ئىدىم. بىر كۈنى قارا يىلان پادشا-
ھى لەكىمىڭ - لەكىمىڭ لەشكەرلەر بىلەن مەملىكىتىمىزگە بې-
سىپ كەلدى. پۈتۈن مەملىكەت خانىۋەيران بولۇپ، ئۆلۈكلەر تاغ-
دەك دۆۋىلىنىپ كەتتى. ئەنە شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئانام
مېنى بىر ئۆستەڭ بويىدىكى چاتقال ئارىسىغا يوشۇرۇپ قويۇپ،
دۈشمەنگە قارشى جەڭگە ئاتلىنىپ كەتتى. قاراڭغۇ چۈشكەندە،
ئۆستەڭنىڭ سۈيى تېشىپ كېتىپ، مېنى قايىقلارغىدۇر ئېقىتىپ
كەتتى. تاڭ ئاتقاندا بىر ھويلىنىڭ يېنىدا تۇرۇپتىمەن، ئىچكىرد-
دىن بىر بالا يۈگۈرۈپ چىقىپ قالدى. ئۇ مېنى كۆرۈش بىلەنلا،
يۈگۈرۈپ كېلىپ قۇيرۇقۇمدىن تۇتۇپ، سۆرەپ ئوينىغىلى تۇردى.
بىر چاغدا ئۆيىدىن دادىسى چىقىپ:

— ئۇنى ئۆلتۈرۈپ، ئاتقا سېلىپ بەر. يىلان گۆشى يېگەن
ئات ھەرگىز چارچىمايدۇ، — دېدى.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان بالا
دادىسىنىڭ تاپشۇرۇقىنى
دەرھال ئورۇنلىماقچى بو-
لۇپ، مېنى بېشىدىن ئايلاند-
دۇرۇپ يەرگە شۇنداق قاتتىق
ئۇردىكى، سۆڭەكلىرىم

قاراسلاپ سۈنۈپ، ئېغىز - بۇرنۇمدىن قان كەتتى. قورققىنىمدىن جېنىم تۇمشۇقۇمغا كېلىپ قالدى. ئويلانسام، بىكاردىن - بىكار ئاتقا يەم بولۇپ كەتكۈدەكمەن. شۇڭا، بار كۈچۈم بىلەن قېچىشقا ئۇرۇندۇم. بالىمۇ دادىسىنىڭ بۇيرۇقى بىلەن مېنى قوغلاشقا باشلىدى ۋە ئۇزۇنغا قالماي يېتىشىۋېلىپ، مېنى يەنە تۇتۇۋالدى ھەم بېشىدىن ئايلاندۇرۇپ، بىر تۈپ دەرەخكە ئۇرۇشقا تەمشەلدى. ئەمە - دى ئۆلۈم كۆزۈمگە كۆرۈندى، شۇڭا، قانداقلا قىلىپ بولمىسۇن ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇش نىيىتىدە، ئۇنىڭ قولىنى چىشلۋالدىم. كېيىنكى ئىشلار ئۆزىڭىزگە مەلۇم.

— سەنمۇ كۆپ ئازاب تارتىپسەن، — دەپتۇ ياسىن يىلان با - لىسىغا، — ئەگەر ئىلاج بولسىلا، سېنى ئاتا - ئاناڭغا تاپشۇراي - لى.

ئەمدى ئىت سۆز ئاپتۇ:

— مېنىڭ ئاتا - بوۋام، — دەپتۇ ئۇ، — ئۆمۈر بويى مېنى سىزگە ساتقان ھېلىقى باينىڭ بوسۇغىسىنى ساقلاپ ئالەمدىن ئۆتكەن ئىكەن. مەنمۇ ئەقلىمگە كەلگەندىن بۇيان ئۇنىڭ بوسۇ - غىسىدا پايلاقچىلىق قىلدىم. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن قېرىپ، ماغدۇرۇمدىن كەتتىم. باي خىزمەتكارلىرىغا مېنى ئۆل - تۈرۈۋېتىشنى بۇيرۇدى. ئۇ - زۇن يىل مەن بىلەن بىللە بولغان بۇ خىزمەتكار مېنى يىراق بىر چۆلگە ئاپىرىپ

تاشلىۋەتتى. بىر كۈنى كېچىسى ئەمدى ئۇخلاي دەپ تۇرسام، يىراقتىن بىرنەچچە ئادەمنىڭ سۆزلەشكەن ئاۋازى كەلدى. ئۇلار مېنىڭ خوجايىنىمنى قانداق ئۆلتۈرۈش، مال - مۈلكىنى قانداق بۇلاش توغرىلىق مەسلىھەتلىشىۋېتىپتۇ. كۆڭلۈمدە: ئۇ باي مېنىڭ ئۆزىگە قانچىلىك سادىقلىقىمنى چۈشەنمەي، مېنى يوقىتىدۇ ۋەتەنكەچى بولغان ئىدى، ئەگەر مەن ئۇنى ۋە ئۇنىڭ مال - مۈلكىنى مۇشۇ ئوغرىلاردىن قوغداپ قالالسام، خوجايىن چوقۇم ئۆزىنىڭ ماڭا قىلغان يامانلىقىدىن خىجىل بولۇپ، بۇنىڭدىن كېيىن مېنى تازا ئوبدان باقىدۇ؛ ئاخىرقى ئۆمرۈممۇ راھەتتە ئۆتىدۇ.... دەپ ئويلاپ، ئورنۇمدىن تۈردۈم - دە، ئوغرىلارنىڭ كەينىگە چۈشۈۋالدىم. ئۇلار ئىنىس - جىنىمۇ ئۇيقۇغا كەتكەن چاغدا باي - نىڭ ئۆيى ئەتراپىغا كېلىشتى. مەنمۇ پەم بىلەن بىر دالدىغا يو - شۇرۇندۇم. ئوغرىلار باي يېتىپ - قوپىدىغان ئۆينىڭ تېمىنى شەپە چىقارماي تېشىپ، ئىچكىرىگە كىرىشكە تەييارلانغان چاغدا، مەن يوشۇرۇنغان جايىمدىن چىقىپ، «ھاۋ - ھاۋ - ھاۋ...» دەپ قاۋاپ، ئوغرىلارغا شۇنداق بىر ھەيۋە قىلغان ئىدىم، ئۇلار قورق - قىنىدىن ئالدى - كەينىگە قارىماي قېچىپ كېتىشتى. مەن خوجا -

يىنىڭ رەھمىتىنى ئېلىشقا تەييارلىنىپ تۇرغىنىمدا، بىرسى بىقىنىمغا شۇنداق قاتتىق تەپتىكى، نەچچە يو - مىلىنىپ كەتتىم. ئېسىمنى يىغىپ شۇنداق سەپسالام،

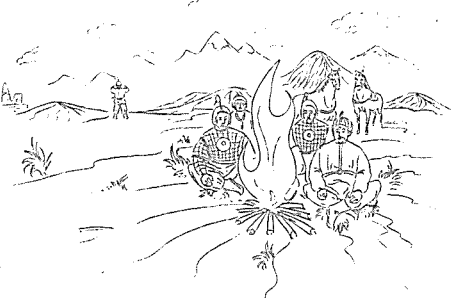
بۇ، مېنىڭ خوجايىنىم ئىكەن. كېيىنكى ئىشلار ئۆزىڭىزگە مە -
لۇم.

— خوجايىنىڭ ئەجەبمۇ رەھىمسىز، ئەجەبمۇ كۆڭلى قارا ئا -
دەم ئىكەن، — دەپتۇ ياسىن، — بوپتۇ، سەنمۇ ماڭا ھەمراھ بو -
لۇپ، ئاخىرقى ئۆمرۈڭنى مەن بىلەن بىرگە ئۆتكۈزگىن.

ئەمدى مۈشۈك سۆز ئاپتۇ:

— ئەي ئىگەم، مېنىڭ ئاتا - بوۋام ھېلىقى ساڭا مېنى سات -
قان باينىڭ ئامبار - قازناقلىرىدىكى تاغار - تاغارلاپ ئاشلىقلارنى
تۈلۈمچاشقانلاردىن قوغداپ، ئالەمدىن ئۆتكەن ئىكەن. مەنمۇ ئې -
سىمنى بىلگەندىن تارتىپلا ئاتا - ئانامنىڭ كەسپىگە ۋارىسلىق
قىلدىم. كۈنلەرنىڭ بىرىدە خوجايىنىڭ ئۆيىدە ئادەملەرگە ۋابا
كېسىلى تارقىتىدىغان بىر چاشقان پەيدا بولۇپ قالدى. مەن بىر
نەچچە كۈن پايلاپ يۈرۈپ ئۇنى تۇتۇۋېلىشقا ئاز قالغاندا، بۇ مەك -
كار چاشقان قېچىپ قۇتۇلماقچى بولۇپ، بىر سەكرىگەن ئىدى،
ياغلىق قاچىغا چۈشۈپ كەتتى ھەم ئۇزۇنغا قالماي ئۆلۈپ قالدى.
مەن قانداق قىلىشىمنى بىلمەي تۇرغىنىمدا، باينىڭ خوتۇنى تاماق
ئېتىش ئۈچۈن ياغلىق قاچىدىكى ياغدىن ئالماقچى بولدى. بۇ
چاغدا مەن ئۆيىنىڭ ئىچىدە

چېپىپ يۈرۈپ مياڭلاپ،
ئۇنى يېسە جەزمەن كېسەل
بولۇپ ئۆلىدىغانلىقىنى
ئېيتتىم. ئۇ مېنىڭ گەپلە -
رىمنى ئوقىمىدى بولغاى، يە -

نىلا ياغ ئالماقچى بولدى. مەن سەكرەپ ئۇنىڭ دۈمبىسىگە چىد-
قىپ، چۆمۈچ تۇتقان قولىنى سىلكىۋەتتىم. شۇ چاغدا ئۇ، ياغلىق
قاچىنى يەرگە تاشلىۋەتتى. ياغلىق قاچا چېقىلىپ، پۈتۈنلەي يەر -
گە تۆكۈلۈپ، توپىغا سىڭىپ كەتتى. بۇ چاغدا خوجاينى كىرىپ
كەلدى - دە، خوتۇنىدىن ئەھۋالنى ئاڭلاپلا، مېنى ئورۇپ كەتتى.
مەن ناھەق ئۆلۈپ كېتىشتىن قورقۇپ، جېنىمنى ئېلىپ قاچ-
تىم، ئۇ بولسا، كەينىمدىن قالماي قوغلايتتى، يېتىشىۋالغان يەر -
دە ئايىماي ئۇراتتى. ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئىشلار سىزگە مەلۇم.
— سەنمۇ بىر دەردمەن ئىكەنسەن، — دەپتۇ ياسىن مۈشۈك -
كە، — خالىساڭ، بىزگە ھەمراھ بول. كېيىنكى كۈنلىرىمىزنى
بىرگە ئۆتكۈزەيلى.

تۆتەيلەن مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ، بىر قومۇشلۇق سارلىققا كې-
لىپ قاپتۇ، سارلىقنىڭ چوڭلۇقىدىن ئۇ چېتىدىن بۇ چېتىگە
كۆز يەتمەيدىكەن. ئۇلار سارلىقتىن ئۆتۈشنى ياكى كەينىگە يېنىپ
باشقا بىر يول تېپىشنى بىلمەي، بىر ھازا تۇرۇپ كېتىپتۇ. بىر
چاغدا يىلان بالىسى گەپ ئېچىپتۇ:

— بۇ يەر، — دەپتۇ ئۇ خۇشال ھالدا، — بىزنىڭ مەملىكەت-
تىمىزگە بەكمۇ ئوخشايدىدۇ.

كەن.

— راستمۇ؟ — دەپتۇ

ياسىن.

— راست، — دەپتۇ،

يىلان بالىسى، — مۈشۈ قو -

مۇشلۇق خۇددى ئوردىمىزنىڭ بېغىغىلا ئوخشاۋاتىدۇ!

— ئۇنداق بولسا، ياخشىراق سەپسال، — دەپتۇ ئۇلار.

— ماقۇل، — دەپتۇ يىلان بالىسى ۋە ئەتراپقا بىر ھازا سىنچىلاپ قارايتۇ. ئاندىن ئۈچەيلەننىڭ ئۆزىنى بىردەم كۈتۈپ تۇرۇشنى ئۆتۈنۈپ، چولتۇككىدە قىلىپ سۇغا شوڭغۇپتۇ.

ئۈچەيلەن يىلان بالىسىنى كۈتۈپتۇ، كۈتۈپتۇ، كۈتۈۋېرىپ تاقىتى پۈتۈپتۇ. بىر چاغدا سازلىقنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدا دەھشەت.

لىك دولقۇن كۆتۈرۈلۈپ، قومۇشلار شالدىرلاپ، پۈتۈن ئەتراپ شاۋ - شۇۋغا تولۇپ كېتىپتۇ. ئۇلارنى سۈر بېسىپ، قانداق قىلشنى بىلمەي بېشى قېتىپتۇ ھەم چوڭقۇر غەمگە يېتىپتۇ. دول.

قۇن بىلەن شاۋ - شۇۋلار ئۇلارنىڭ ئالدىدا دىڭگىيىپ تۇرغان قومۇشلارنى بىرنى قالدۇرماي يۇلۇپ، يىراق - يىراقلارغا تاشلاپ.

تۇ. قومۇش يۇلۇنغان يەردىن كەڭ - كۈشادە بىر يول ئېچىلىپتۇ. ئۇلار ئەنە شۇ مەنزىرىگە مەست بولۇپ تۇرغاندا، ئاشۇ يولدىن زور داغدۇغا بىلەن ئايىغىغا كۆز يەتمىگۈدەك بىر ئالامان كېلىۋات.

قۇدەك، تازا سەپسىلىپ قارىسا، ياسىن قۇتقۇزۇۋالغان يىلان بالىسىنى باشلىرىدا كۆتۈرۈشۈپ، سان - ساناقسىز يىلان كېلىد.

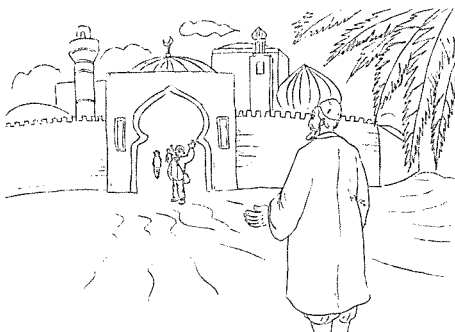
شۇنقۇدەك. بۇ ھالنى كۆر - كەن ئۈچەيلەننىڭ تېنى جۇ - غۇلداپتۇ. جان قايغۇسىدا بىر نەچچە قەدەم كەينىگە يېنىپتۇ. بۇنى سەزگەن يىلان بالىسى ئۆزىگە ھەمراھ بولۇپ

كېلىۋاتقان يىلانلارغا دەرھال جايىدا توختاشنى بۇيرۇپ، ئۆزى ئۈچ دوستىنىڭ يېنىغا ئۇچۇپتۇ ۋە مۇنداق دەپتۇ:

— ئەي كۆيۈمچان ھەمراھلىرىم، ئاتا - ئانىم سىلەرنى ئور - دىغا چىللايدۇ، ئۇلارمۇ ھەربىرىڭلارنىڭ ئالدىغا كەلمەكتە. يۈ - رۇڭلار، تەخىر قىلماي ماڭايلى، ئۇلارنى كۆپ ساقلامايلى. — يۈرۈڭلار، — دەپتۇ ياسىن ئىت بىلەن مۈشۈككە، — يىلاننىڭ تەكلىپىنى يەردە قويمايلى.

ئۇلار يىلان بالىسىغا ئەگىشىپ، سازلىققا يول ئاپتۇ. بىر ئاز ماڭغاندىن كېيىن، قىلىچ، نەيزە، قالدق بىلەن قوراللانغان ساند - سىز يىلانلار يولىنىڭ ئىككى قاسنىقىدىكى رەڭگارەڭ گۈللەر ئا - رىسىدىن چىقىپ ئۇلارغا ئېھتىرام بىلدۈرۈپتۇ. يىلان بالىسى بېشىنى شۇنداق لىڭشىتىپ قويغان ئىكەن، بىردەمدە كۆزدىن غا - يىب بويىپتۇ. يەنە بىر ئاز ماڭغاندىن كېيىن، ئاق يىلان پادىشاھى بىلەن خانىش ئۇلارنىڭ ئالدىغا كېلىپ، تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ، ياسىنغا مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپتۇ. ئاندىن ئەر - خوتۇن ئىككى - لىن ياسىننى ئوتتۇرىغا، ئىت بىلەن مۈشۈكنى ئىككى يېنىغا ئې - لىپ، ئوغلىنى كەينىگە سېلىپ، ئوردىغا قاراپ مېڭىپتۇ. مې -

مانلارنىڭ شەرىپىگە بەكمۇ كاتتا زىياپەت بېرىپتۇ. خۇشاللىقىدا تۇنجى قېتىم ئادەم بالىسى ئالدىغا تەزىمگە چىققانلىقى؛ ياسىننىڭ ئۆز پەرزەنتىگە قىلغان بۇ ياخ -

شەلىقىنى نېمە بىلەن قايتۇرۇشنى بىلمەيۋاتقانلىقىنى سۆزلەپ كېلىپ مۇنداق دەپتۇ:

— ئەي ئادەمزات، نېمە ھاجىتىڭىز بولسا تارتىنماي ئېيىد-تىڭ. كەمىنە ھەرقاچان خىزمىتىڭىزگە تەييار.

— رەھمەت، — دەپتۇ ياسىن پادىشاھقا ھۆرمەت بىلەن تەزىم قىلىپ، — پېقىرنىڭ ھېچقانداق ھاجىتى يوق.

— رەھمەت ساڭا، — دەپتۇ پادىشاھ، — يۈزىڭ رەھمەت! ئەگەر بولمىسا ھېچقانداق ھاجىتىڭىز، پېقىرنىڭ ماۋۇ ئىلتىما-سىنى قوبۇل قىلغايىسىز.

— قېنى ئېيتىڭ، ئەي سەلتەنەتلىك شاھ، — دەپتۇ ياسىن، — پېقىر كەلتۈرگۈسى ھەرقانداق تەلىپىڭىزنى بەجا.

ئاق يىلان پادىشاھ ئويلىنا - ئويلىنا، ئاخىرى خەزىنىچىنى توۋلاپتۇ:

— ئەي خەزىنىچى، — دەپتۇ ئۇ، — تېز ئېيت قېنى، خەزد-نىمىزدە ھەم بىزگە، ھەم ئادەمىزاتقا كېرەكلىك ئەڭ قىممەتلىك نېمە بار؟

— ئەي قۇدرەتلىك شاھىم، — دەپتۇ خەزىنىچى، — خەزد-

نىمىزدە باردۇر بىر جۈپ

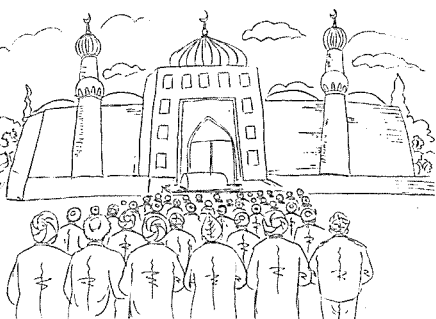
گۆھەر: ئۇنىڭ بىرى ئاتىد-

ئىزدىن مىراس قالغان خا-

سىيەتلىك ئالتۇن كەمەر،

يەنە بىرى — ئۆزىڭىز كۈ-

ھىقايتىن ئېلىپ چىققان

ئەڭگۈشتەر. ئالتۇن كەمەرنى باغلىغان كىشى ئۆمۈر بويى كۆرمدە -
گەي خەتەر؛ كىمدە بولسا ئەڭگۈشتەر ياردۇر ئۇنىڭغا زەپەر.

پادىشاھ ئەڭگۈشتەر بىلەن كەمەرنى قولىغا ئېلىپ، ئۇلارنى
ئالتۇن پەتنۇسقا سېلىپ، ھۆرمەت ۋە ئېھتىرام بىلەن ياسىنغا
سۈنۈپتۇ. ياسىن ئىككى يارماق بەدىلىگە بۇنچە قىممەتلىك سوۋ -
غىلارنى ئېلىشقا خىجالەت بولۇپ، پادىشاھقا مۇنداق دەپتۇ:

— ئەي ھۆرمەتلىك پادىشاھ، كۆپ خىجالەتمەن، ئالدىڭىزدا.
قىلغان ئىشىم بەكمۇ ئازدۇر - بەكمۇ ئاز، ئەرزىمەيدۇ بۇ ئېسىل
سوۋغىڭىزغا.

پادىشاھ ئۇنى سوۋغىسىنى قوبۇل قىلىشقا دەۋەت قىلىپ تۇ -
رۇۋاپتۇ.

ياسىن ئويلىنىپ قايتۇ. ئويلىنا - ئويلىنا، ئاخىرى مۇنداق
دەپتۇ:

— ئۇنداق بولسا قوبۇل قىلاي ئەڭگۈشتەرنى، سىزگە قالسۇن
ئاتا مىراس كەمەر، كەلمەس ئەسلا ئېلىڭىزگە خەۋپ - خەتەر.

شۇنىڭ بىلەن ياسىن ئەڭگۈشتەرنىلا ئېلىپ ئاق يىلان پادە -
شاھنىڭ گۈزەل مەملىكىتى بىلەن خوشلىشىپتۇ. ئۈچەيلەن يا -

سىنىڭ ئانىسىنى ئىزدەپ

مېڭىپتۇ. ماغدۇرلىرىدىن

كېتىپتۇ، بولۇپمۇ ئىتنىڭ

پۇتىنى يۆتكىگۈدەك ھالى

قالماپتۇ. ئىت مۇنداق دەپ -

تۇ:

— ئەي مېھرىبان ھەمراھلىرىم، ماڭا قارىماي، يولۇڭلارغا مېڭىۋېرىڭلار؛ بولمىسا، ھەممىمىز بۇ چۆلدە ئاچلىقتىن ئۆلۈپ قالىمىز.

— ياق، — دەپتۇ ياسىن، — نېمە بولساق بولىمىزكى، ھەرگىزمۇ سېنى تاشلاپ كەتمەيمىز.

ئۈچەيلەن يەتكۈچە يول ئازابى تارتىپتۇ. يىغلاپتۇ، قاقشايتۇ، ياسىن يىلان پادىشاھىنىڭ «كىمدە بولسا ئەڭگۈشتەر، ئۇنىڭغا ياردۇر زەپەر» دېگەن سۆزلىرىنى ئېسىگە ئاپتۇ — دە، قوينىدىن ئەڭگۈشتەرنى ئېلىپ:

— ئەي ئەڭگۈشتىرىم، كۆرسەت كارامەت، ئاچلىق دەردىدىن بولدۇق بىتاقەت؛ كەلتۈر بىزلەرگە لەززەتلىك نېمەت، دوستىمىز ئىتنى قىلغىن تەن سالامەت، — دېگەن ئىكەن، ئەڭگۈشتەردىن ۋالىدە نۇر چاقناپ، ئالەم شۇنداق گۈزەل تۈسكە كىرىپتۇ! ئار-قىدىن تەخسە — تەخسە مېۋە — چېۋە، پولۇ، مانتا، ئۈگرە، سامسا، پەرمۇدە، كاۋاپ، شورپا... يېغىپ كېتىپتۇ. ئەنە شۇ چاغدا ئىت بىرلا سىلكىنگەن ئىكەن، مويلىرى ئالتۇندەك پارقىراپ، ئادەم-نىڭ مەستلىكى كەلگۈدەك چىرايلىق بولۇپ كېتىپتۇ. كۈچ —

قۇۋۋەتكە تولۇپتۇ، مۈشۈكمۇ جاراھەتلىرى ساقىيىپ، مويلىرى ئالتۇن رەڭ بوپتۇ، كۈچ — قۇۋۋەتكە تولۇپتۇ. ئۇ ياسىنغا قاراپ:

— ئەي مېھرىبان ئىد-

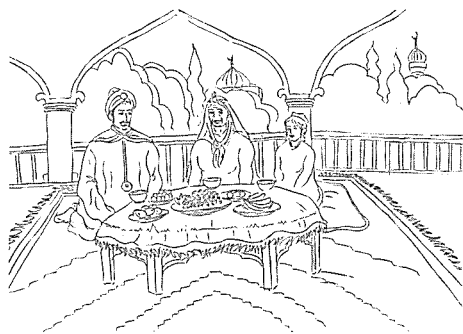

گەم، — دەپتۇ، — كىيىم — كېچىكىڭىز بەكمۇ جۇل — جۇل بو —
لۇپ كېتىپتۇ. يەڭگۈشلۈپلىك دەرھال يېڭىسىنى. ئەڭگۈشتەر
يەنە بىر كۆرسەتسۇن كارامىتىنى.

— رەھمەت سىلەرگە، — دەپتۇ ياسىن، — يۈرىكىمگە ئوت
كېتىدۇ، ئانام چۈشسە يادىمغا. ئانامنىڭ دىدارىنى كۆرمەي تۇ —
رۇپ، كىيىم يەڭگۈشلەشنى كىم قويۇپتۇ مەن يېتىم بىچارىگە؟!
ئۇلار قورسىقىنى ئوبدان تويغۇزۇپ، يەنە يولغا چۈشۈپتۇ.
ئۇلارغا يەككە — يېگانە بىر ئۆي ئۇچراپتۇ. ئىشكىنى قاققان ئىد —
كەن بىر موماي چىقىپ كەپتۇ. ياسىن ئۇنىڭدىن ئۆيدە بىر كېچە
قوندۇرۇشنى ئۆتۈنگەن ئىكەن، موماي دەرھال ماقۇل بوپتۇ ۋە
ئۇلارنى ئۆيگە باشلاپتۇ. ئۆيگە كىرىپ قارىسا قاراڭغۇلۇقتىن
گۆرگە ئوخشايدىكەن. ياسىننىڭ مومايغا ئىچى ئاغرىپ، ئەڭگۈش —
تەرگە:

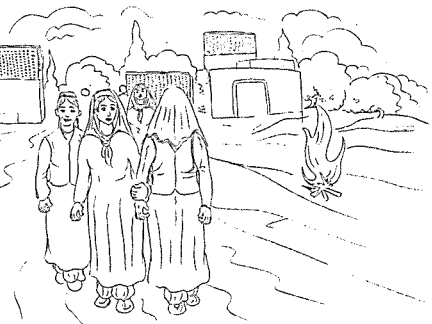
— ئەي ئەڭگۈشتىرىم، — دەپتۇ ئۇ، — ئۆيىنى راسلا چىراي —
لىق، بولسۇن يورۇق، ئازادە، دەم ئېلىشقا قۇلايلىق. موماي ئۈچۈن
ھازىرلا، تۇخۇم پۈشكىلى، ئەتكەنچاي، بولسۇن يەنە قەنت —
ناۋات، ھەسەل بىلەن سېرىقماي، تەييار بولسۇن بىزگىمۇ كۆڭۈل
تارتقان تاماقلار، راسا يەيلى
تويغۇدەك، ئەجەب ئاچتى
قورساقلار.

ياسىننىڭ گېپى تۇ —
گىشىگە، ئەڭگۈشتەر ئۇنىڭ
دېگەنلىرىنىڭ ھەممىسىنى

ھازىرلاپتۇ. موماي خۇشاللىقىنى باسالماي قاقاقلاپ كۈلۈپ كې-
تىپتۇ. ياسىن بېشىدىن ئۆتكەنلەرنى بىرنى قويماي مومايغا سۆز-
لەپ بېرىپتۇ. بۇ چاغدا، موماي ئۇنىڭغا قاتتىق ئىچ ئاغرىتقان بو-
لۇپ، كۆز يېشى قىپتۇ. ئاندىن: «ئەڭگۈشتەرنى قولۇمغا ئېلىپ
كۆرۈپ باقسام» دەپ يالۋۇرۇپتۇ. ياسىن ئەڭگۈشتەرنى ئۇنىڭغا
سۇنۇپتۇ. ئىت بىلەن مۈشۈك ياسىندىن قاتتىق نارازى بولۇپ،
موماينىڭ قولىدىكى ئەڭگۈشتەرنى تارتىۋالماقچى بوپتۇ. ئەمما
قانداقتۇر بىر كۈچ ئۇلارنى مومايغا يېقىنلاشتۇرماپتۇ. بۇ چاغدا
موماي قاقاقلاپ بىر كۈلۈپتۇ - دە، ئۇلارنى مەسخىرە قىلىپ
مۇنداق دەپتۇ:

— قولۇمدا بار ئەڭگۈشتەر، يوقتۇر ماڭا خەۋپ - خەتەر.
موماينىڭ گېپى توغرىسىگە ئەڭگۈشتەردىن ۋال - ۋۇل قىل-
غان بىر نۇر چىقىپتۇ - دە، كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقىچە، موماي
ياپىش بىر قىزنىڭ سۈرىتىگە كىرىپتۇ. ئۇ ئەڭگۈشتەرنى بىر
شىلتىغان ئىكەن، ئۇلارنىڭ ئالدىدا ئۇ چېتىدىن بۇ چېتىگە كۆز
يەتكۈسىز، زۇمرەتتەك سۈزۈك سۇلۇق كۆل، ئاجايىپ خۇش ھاۋا -
لىق بىر باغ پەيدا بولۇپتۇ. باغ ئىچىدىن ئاجايىپ كېلىشكەن بىر
جۈپ قىز چىقىپ، كۆلدە
تۇرغان قېيىققا سەكرەپ
چىقىپتۇ. قېيىق ئۇچقانداك
مېڭىپ، موماينىڭ ئالدىغا
كېلىپ توختاپتۇ. قىزلار
قېيىقتىن چۈشۈپ مومايغا

ئېگىلىپ تەزىم قىپتۇ. ئاندىن موماينى ئىككى قولىدىن يۆلەپ، قېيىققا چىقىرىپتۇ. موماي باغدا ياسىنلارغا قاراپ مۇنداق دەپتۇ: — ئامان قويدۇم جېنىڭنى، رەھمەت ئېيت بۇ كۆڭلۈمگە، دۇئا قىلىش ئۆلگۈچە، بەختىم بىلەن ئۆمرۈمگە.

شۇنداق دېيىشى بىلەن تەڭ، كېمە ئۈزۈپ كېتىپتۇ. يا-سىنلارنىڭ ئەتراپىدىكى ئۆي - ئىمارەت، باغبانلار بوران سو-قۇۋەتكەندەك تۈزۈپ كېتىپتۇ. ئۇلار ئەمدى ئۆيدە ئەمەس كۆلىنىڭ بويىدا تۇرغۇدەك. بۇ چاغدا، يامانغا ياخشىلىق قىلغىنىغا قاتتىق پۇشايمان يېگەن ياسىن يىغلاپ تاشلاپتۇ. ئۇلار مۇڭدەشپ ئولتۇ-رۇپ، ياسىننىڭ كۆزى ئۇيقۇغا كېتىپتۇ.

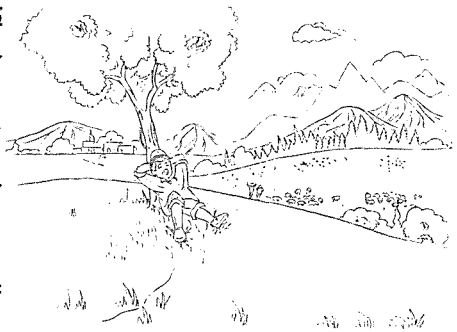
ياسىن ئۇخلاپ قالغان چاغدا، ئىت بىلەن مۈشۈك مۇنداق مەسلىھەتلىشىپتۇ:

— دوستۇم، — دەپتۇ مۈشۈك ئىتقا، — ئىگەم بىزنى دەپ مۇشۇ كۈنگە قالدى. بىزمۇ ئۇنىڭغا بىر ياخشىلىق قىلمايلىمۇ؟ ئويلىنا - ئويلىنا، ئاخىرى ئىككىيلەن بىللە بېرىپ ئەڭ-گۈشتەرنى تېپىپ كەلمەكچى بولۇپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئىت مۇ-شۈكنى دۈمبىسىگە مىندۈرۈپ كۆلگە چۈشۈپ مېڭىپتۇ. نەچچە

كېچە - كۈندۈز ئۈزگەندىن كېيىن، موماي تۇرغان باغقا يېتىپ كەپتۇ. ئىت باغنىڭ سۈڭۈچى تۈۋىدە پايلاقچە-لىق قىلىپ قاپتۇ. مۈشۈك باغنىڭ ئىچكىرىسىگە قاراپ

يول ئاپتۇ. بىر ھازا ماڭغاندىن كېيىن، موماي تۇرغان راۋاقتىڭ تۈۋىگە كەپتۇ. راۋاقتىڭ ئۈستىگە يامىشىپ چىقىپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، موماي مەخمەل كۆرپە، پەي ياستۇقلار ئۈستىدە ياتقۇدەك. بىر جۈپ قىز موماينى يەلپۈۋاتقۇدەك. مۈشۈك پۈتىنىڭ ئۈچىدا دەسسەپ، ئۇلارغا يېقىنلاپ كەپتۇ ۋە ئەڭگۈشتەرنى ئىزلەپ موماي. نىڭ ئەتراپىغا كۆز ساپتۇ. موماي ئۇيقۇ ئارىلاش بىر ئەسنىگەن ئىكەن، ئاغزىدىن ۋال - ۋۇل قىلغان بىر نۇر چىقىپ، پۈتۈن ئا. لەمنى يۇرۇتۇۋېتىپتۇ. مۈشۈك دەرھال راۋاقتىن چۈشۈپ، كۆر. گەنلىرىنى ئىتقا ئېيتىپتۇ. مۈشۈك يېرىم كۈن ئاۋارە بولۇپ بىر دانە چاشقان تۇتۇپتۇ. ئاندىن چاشقانغا ئۆز مۇددىئاسىنى ئېيتقان ئىكەن، چاشقان دەرھال ئۇنىڭ تەلىپىنى ئورۇنلاشقا قەسەم ئى. چىپتۇ ھەم قۇيرۇقىنى سۇغا چىلاپ، ئاندىن قازاننىڭ كۈيىسىگە مىلاپ، مۈشۈك بىلەن بىرلىكتە راۋاققا يامىشىپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، موماي خىرقىراپ ئۇخلاۋاتقىدەك، ئۇنى يەلپۈۋاتقان قىزلارمۇ كۆزلىرىنى ئاچالماي، ھەدەپ ئۈگدەۋاتقۇدەك، چاشقان مۈشۈكنىڭ ئىشارىتى بىلەن چاندۇرماستىن كارىۋاتقا يامىشىپ، موماينىڭ ياستۇقى ئۈستىگە چىقىپتۇ، موماي كۈيىنىڭ ئاچچىد. قىغا چىدىماي، كەينى - كەينىدىن بىر نەچچىنى چۈشكۈرگەن ئىكەن، ئاغزىد. دىن ئەڭگۈشتە چاچراپ چىقىپ، مۈشۈكنىڭ ئالدىد. غىلا چۈشۈپتۇ. مۈشۈك

ئەڭگۈشتەرنى كاپ قىلىپ چىشلەپتۇ - دە، كۆزنى يۇمۇپ - ئاچ - قۇچە راۋاقتىن چۈشۈپ، ئىتنىڭ يېنىغا كەپتۇ. موماي ئېسىنى يىغىپ چاپارمەنلىرىنى مۈشۈكنى تۇتۇشقا بۇيرۇغاندا، ئىت بىلەن مۈشۈك ئاللىقاچان كۆلدىن چىقىپ بولغان ئىكەن.

قارىغۇدەك بولسا، ياسىن تېخىچە ئۇخلاۋاتقۇدەك. ئىت بىلەن مۈشۈك ئۇنى ئويغىتىپتۇ. ياسىن مۈشۈكنىڭ ئاغزىدا نۇر چېچىپ تۇرغان ئەڭگۈشتەرنى كۆرۈپ، خۇشاللىقىدا سەكرەپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئىت بىلەن مۈشۈك قانداق قىلىپ بۇ ئەڭگۈشتەرنى قولغا چۈشۈرگەنلىكىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. ياسىن غەزەپ بىلەن ئەڭگۈشتەرنى ئېلىپ بۇيرۇق قىلغان ئىكەن، ھېلىقى قارا نىيەت موماي دەرھال ئۇنىڭ ئالدىدا ھازىر بوپتۇ. ئۇلار ئۇنى دەرھال ئۆلتۈرۈپ، گۆشىنى بېلىقلارغا يەم قىلىپ بېرىپتۇ. ئاندىن ئۇ - چەيلەن تاماق يەپ ئۆلتۈرغاندا، ياسىن:

— ئەگەر شۇ تاپتا ئاناممۇ قېشىمدا بولسا، نېمىدېگەن ياخشى بولاتتى - ھە! — دەپتۇ.

ياسىن ئاخىرى ئانىسىنى ئەڭگۈشتەرگە تاپقۇزماقچى بولۇپ مۇنداق دەپتۇ:

— ئەڭگۈشتىرىم، مېھرىبان ئانامدىن، قالدېم كۆپ يىل بىخەۋەر، تېپىپ بەرگىن ئانامنى، ساقايتقىن دىل يارامنى. ياسىننىڭ سۆزى ئاياغ.

لىشىشى بىلەن تەڭ، ئەڭگۈشتەردىن ۋال - ۋۇل قىلىپ نۇر چاق -
ناپتۇ ۋە ئاشۇ نۇرلار ئارىسىدىن بىر يول ئېچىلىپتۇ. شۇ يول بى -
لەن ئازغىنە ماڭغان ئىكەن، بىر ئەسكى تاملىقتا ئۆلەر ھالەتتە
ياتقان ئانىسىنى ئۇچرىتىپتۇ. ئانا - بالا خۇشاللىقىدىن قۇچاق -
لىشىپ كۆرۈشۈپ، ئۇزاقچە كۆز يېشى قىلىشىپتۇ. ئىت بىلەن
مۈشۈكمۇ ئۆزىنى تۇتالماي قېلىشىپتۇ. تۆتەيلەن بىر ھازا يىغا -
زار قىلىشقاندىن كېيىن، ئانا - بالا بىر - بىرىدىن ئايرىلغاندىن
بۇيان بېشىدىن ئۆتكەن كۈنلەرنى سۆزلىشىپتۇ.

ئانىنىڭ سۆزىدىن ماۋۇلار مەلۇم بوپتۇ: ياسىنى ئۆيدىن
قوغلىۋەتكەن كۈننىڭ ئەتىسى ئانا باينىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ. بىر -
دەم كىرىپ يۇغاندىن كېيىن، قورساقنىڭ ئاچلىقىدىن ماغدۇرى ئۇ -
زۇلۇپ، ھوشىدىن كېتىپتۇ. بۇ ھالىنى كۆرگەن باي ئۇنى «ئۆلگەن
ئوخشايدۇ» دەپ ئويلاپ، خىزمەتكارلىرىغا ئەپچىقپ كۆمۈۋېتىش -
كە بۇيرۇپتۇ، ئۆزى بىر نەچچە چاپارمەننى باشلاپ بېرىپ، نەزىر -
چىراغقا ئىشلىتىش نامى بىلەن ئۇنىڭ ئۆيىنىڭ ئۈستىنى ئې -
چىپ، ياغاچ - تاشلىرىنى قايتۇرۇپ كەپتۇ. خىزمەتكارلار ئانىنى
شەھەر سىرتىغا ئەپچىقپ، بىر ئازگالغا تاشلاپتۇ - دە، ئۈستىگە

ئازراق توپا تاشلىۋېتىپ
قايتىپ كېتىشىپتۇ. بىر
ھازادىن كېيىن، ئانا ھوش -
غا كېلىپ، شۇنداق قارىغۇ -
دەك بولسا، بىر ئازگالدا يات -
قۇدەك، ئۇ، تىرىشىپ -

تىرمىشىپ، مىڭ جاپادا ئازگالدىن چىقىپتۇ ۋە چاۋار تېرىۋاتقان بىر خوتۇنغا ئۇچراپتۇ. ئىككىيلەن بىردەم مۇڭدېشىپ، بىر - بىرىنىڭ ھالىغا يېتىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئىككى تۇل خوتۇن بىر كۈندە مىڭ ئۆلۈپ، مىڭ تىرىلىپ، بىرلىكتە تىرىكچىلىك قىلىپ كەپتۇ. ياسىنى سېغىنىپ، ئانىنىڭ كۆزىدىن ياش قۇرۇ - ماپتۇ، سۈرۈشتۈرۈپ دېرىكىنى ئالماپتۇ...

شۇنداق قىلىپ ئانا - بالا تېپىشىپتۇ. ئۇلار ئەڭگۈشتەرنىڭ خاسىيىتى بىلەن كېيىنكى ئۆمرىنى خۇشال - خۇرام ئۆتكۈزۈپ - تۇ. ئىت بىلەن مۈشۈكۈم ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىپ، ئۇلارنىڭ بوسۇ - غىسىنى ساقلاپتۇ.

بىلىقۇتجان بۇ چۆچەكتىن بەك تەسرلىنىپ كەتكەن بولغاچ - قا، نېمە دېيىشنى بىلەلمەي ئولتۇرۇپ قالدى. مۆھتەرەم بوۋاي ئۇنىڭ كەيپىياتىنى چۈشىنىپ مۇنداق دېدى:

— ھەي جېنىم بالام! ئۇلۇغ خەلقىمىز بىزگە «ياخشىلىق يەردە قالماس»، «ياخشىلىققا ياخشىلىق» دېگەن ھېكمەتلەرنى قال - دۇرۇپ كەتكەن. مانا بۇ چۆچەكتىمۇ يېتىم ئوغۇل ياسىن شۇنچە

قىيىن ئەھۋالدا تۇرۇپمۇ بېشىغا ئۆلۈم كەلگەن يىلان، ئىت، مۈشۈكلەرنى قۇتقۇزۇۋالغانىدى، ئۇلار كېيىنكى كۈنلەردە ئۇنىڭ ياخشىلىقىغا ياخشىلىق قايد -

تۇرۇپ، ئۇنىڭ بەختلىك تۇرمۇشقا ئېرىشىشىگە سەۋەبچى بولۇپ قالدى. ھەتتا ئۇ ئاچلىقتىن يىقىلىپ ھوشىدىن كەتكەندە، ئۇلار ئۇنىڭ جېنىنى قۇتقۇزۇپ قالدى. بۇ چۆچەكنىڭ ھېكمىتى شۇ. «كىچىككىنە ئىمكانىيىتىڭ بولسىمۇ، چوقۇم كىشىلەرگە ياخشىلىق قىلغىن، مەننەتسىز ياخشىلىق قىلساڭ بىر كۈنى بولمىسا بىر كۈنى چوقۇم ئۇنىڭ جاۋابىنى كۆرسەن» دېگەندىن ئىبارەت. شۇڭا، سەنمۇ چوقۇم كىشىلەرگە مەننەتسىز ياخشىلىق قىلىدىغان ئادەملەردىن بولۇشقا تىرىشىشنىڭ كېرەك، شۇنداق قىلساڭلا كىشىلەرنىڭ ھۆرمەت تۆرىدىن ئورۇن ئالالايسەن ۋە بۇ ھاياتىي دۇنيادا ياخشى نام - نىشان قالدۇرۇپ كېتەلەيسەن.

— بوۋا، كىشىلەرگە قىلىنغان ياخشىلىق چوقۇم مەننەتسىز بولۇشى كېرەك، شۇنداقمۇ؟ — دېدى بىلقۇتجان.

— ئەلۋەتتە، كىشىگە قىلغان ياخشىلىق چوقۇم مەننەتسىز بولۇشى كېرەك. مەننەت قىلىش دېگەن نېمە؟ ئەگەر سەن بىرىگە ئازراق ياخشىلىق قىلىپ قويۇپلا، «مەن ساڭا ئۇنى قىلىپ بەردىم، بۇنى قىلىپ بەردىم، مەن شۇنداق قىلىپ بەرمىگەن بولسام ئۇنداق بولۇپ كېتەتتىڭ، بۇنداق بولۇپ كېتەتتىڭ» دەپ ئادەم بار - يوق

دېمەستىن داۋراڭ سالىساڭ، ئۇ كىشىنىڭ يۈزى تۆكۈلۈپ كېتىدۇ، سېنىڭ ياخشىلىق قىلغۇچا جاۋاب قايتۇرۇش ئۇ. ياقىتا تۇرسۇن، ئەكسىچە ساڭا نەپەرەتلىنىدۇ. شۇڭا

مىننەت قىلىشتىن قاتتىق ساقلىنىش كېرەك.

— مەن چۈشەندىم، — دېدى بىلقۇتجان قىزغىنلىق بىلەن، —
قېرىنداشلىقتا مىننەتسىز، خالىس بولۇش ئىنتايىن مۇھىم ئىد-
كەن. ئالدى بىلەن ئۆزىنى ئويلماي، قارشى تەرەپنى ئويلاش،
قارشى تەرەپنىڭ غېمىنى يېيىش ھەممىدىن مۇھىم ئىكەن.
شۇنداق قىلغاندىلا قېرىنداشلىق مېھىر - مۇھەببىتىنى ھەقىقىي
جارى قىلدۇرغىلى بولىدىكەن.

— قېرىنداشلىققا ۋاپادارلىق، دوستلۇق رىشتىمۇ باغلىنىپ
كەتكەن بولىدۇ، ئەڭ مۇھىمى قېرىنداشلار ئارىسىدا قانداشلىق
مۇناسىۋەت بار بولۇپ، كىشىلىك مۇناسىۋەت ۋە ھاياتىي مەجبۇ-
رىيەتنى ئادا قىلىشتا ھەرقانداق مۇناسىۋەت قېرىنداشلىق مۇنا-
سىۋەتكە يەتمەيدۇ. ئەمما بۇ مۇناسىۋەت توختىماي پەرۋىش قى-
لىشقا، مېھىر - مۇھەببەتنى ئۈزلۈكسىز كۈچەيتىپ تۇرۇشقا
موھتاج. شۇڭا بۇ تەرەپلەرگىمۇ ئالاھىدە دىققەت قىلىش كېرەك.
بىلقۇتجان مۇھتەرەم بوۋاينىڭ سۆزىگە قايىل بولۇپ باش
لىغىشىنى. مۇھتەرەم بوۋاي ئوتتەك قىزغىنلىق بىلەن:

— ئوماق قوزام! يۇقىرىدىكى سۆزلىرىمنى چۈشەنگەن بول-
ساڭ، مەن سەندىن تولۇق خاتىرجەم بولىدۇم. ئەمدى قېرىنداشلىق-
نىڭ ئۈلگىسى قانداق بولىدىغانلىقى ھەققىدىكى چۆچەككە دىققەت
قىلغىن.

قېرىنداشلىقنىڭ ئۈلگىسى

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا بىر ئاكا - ئۇكا ئۆتكەن ئىكەن. ئا - كىنىڭ تۆت بالىسى بار بولۇپ، بىر - بىرىگە يار - يۆلەكتە بو - لۇپتۇ ۋە ئۆز - ئارا ھۆرمەتلىشىپتۇ، ھېچقانداق نەرسىدىن قىزغىنىشماپتۇ.

بىر يىلى بۇ ئاكا - ئۇكا بۇغداي تېرىشىپ، مول ھوسۇل ئې - لىشىپتۇ. چىققان مەھسۇلاتنى تەڭ بۆلۈشۈپتۇ. ئۆيگە يۆتكەپ كەتكىچە كەچ بولۇپ قاپتۇ - دە، خاماندا قونۇشۇپتۇ. يېرىم كېچە بولغاندا ئاكىنىڭ ئۇيقۇسى قېچىپ مۇنداق ئويلاپتۇ: ئۇكامنىڭ بالا - چاقىسى بولمىغان بىلەن يالغۇز ئادەمگە خىراجەت كۆپ كېتىدۇ. بالا - چاقا قىلىش ئۈچۈنمۇ پۇل لازىم بولىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ ياش، تەجرىبىسى كەم، تېرىقچىلىقنىڭ يولىنى بىل - مەيدۇ، ئۇنىڭغا ياردەم قىلىش لازىم.

ئۇكىسىنىڭ ئۇخلاپ قالغانلىقىدىن پايدىلانغان ئاكا بىر قاز - چە غەلۋىر بۇغداينى ئۇكىسىنىڭ بۇغدىيىغا تۆكۈپ قويۇپتۇ.

ئۇكىسى سەھەرگە يېقىن ئويغىنىپ: مېنىڭ بالا - چاقىلىد - ىرىم يوق، چىقىمىم ئاز، ئاكام بالا - چاقىلىق، ئالغان مەھسۇلاتى ئۇنىڭغا يەتمەيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن مەن ئۇنىڭغا ياردەم قىلىشىم لازىم. مەھسۇلات ئېلىشتا ئاكامنىڭ ئەجرى كۆپ بولدى. قاراپ

تۇرۇپ بوغداينى تەڭ بۆلۈپ ئېلىش ئىنسانلىق ئىش ئەمەس، دەپ ئويلاپتۇ - دە، بىر قانچە غەلۋىر بۇغداينى ئاكىسىنىڭ بۇغدىيىغا قوشۇپ قويۇپتۇ. ئەتىسى تاڭ ئاتقاندا قارىغۇدەك بولسا، ھەر ئىككىسىنىڭ بۇغدىيى ئوخشاش تۇرغۇدەك. ھەيران بولۇشۇپتۇ - يۇ، مەلۇم سەۋەبىنى باھانە قىلىپ ئەتىسى يەنە خاماندا قونۇشۇپتۇ. ئاكا - ئۇكا يەنە ئالدىنقى كېچىدىكى ئىشلىرىنى تەكرارلىدى. شىپىتۇ. سەھەر ۋاقتىدا بىر - بىرى بىلەن دوقۇرۇشۇپ قاپتۇ - دە، ئەھۋال ئاشكارا بولۇپ قاپتۇ، شۇنىڭدىن كېيىن بۇ ئىككى تۇغقاننىڭ ئىتتىپاقى تېخىمۇ كۈچىيىپتۇ.

بىلقۇتجان چۆچەك تۈگىشى ھامان بوۋىسىغا مەنلىك قارىدى. بۇ چۆچەك شۇنچە قىسقا بولسىمۇ، ئۇنىڭ قاتتىق ھاياجانلاندى. دۇرغانلىقى مانا مەن دەپ چىقىپ تۇراتتى. مۆھتەرەم بوۋاي ئۇنىڭدىن:

— بالام، بۇ چۆچەكتىن قانداق تەسىرات ئالدىڭ؟ — دەپ سورىدى.

بىلقۇتجان قىزغىنلىق بىلەن بوۋىسىنىڭ كۆزىگە تىكىلىپ تۇرۇپ دېدى:

— بۇ نېمىدېگەن ئۇلۇغ قېرىنداشلىق ئۈلگىسى - ھە؟ مەن ھەقىقەتەن بايا سۆزلىگەن سۆزلىرىڭىزنى ئازراق چۈشىنىپتۇر. ئىدىم، بۇ چۆچەكنى ئېيتىپ بەرگىنىڭىزدىن كېيىن، مېنىڭ قېرىنداشلىق مېھرى - مۇھەببىتى توغرىسىدىكى چۈشەنچەم تو - لۇق ئايدىڭلىشىپ كەتتى. ھەممە ئىشتا قارشى تەرەپنى ئويلىغاندا -

دىلا، قېرىنداشلىق رىشتىسىنى تېخىمۇ چىڭىتىقلى بولىدىكەن.
مۆھتەرەم بوۋاي ئەقىللىق نەۋرىسىنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ
ئالەمچە سۆيۈنۈپ كەتتى - دە:

— جېنىم بالام! مۇشۇ تاتلىق سۆزلىرىڭ ئۈچۈن ئاغزىڭغا
ناۋات سېلىپ قويغۇم كېلىۋاتىدۇ. خۇددى چوڭ ئادەملەردەكلا
ئەتراپلىق سۆزلىدىڭ، كۆز نۇرۇم! — دەپ، بىلقۇتجاننىڭ پېشا-
نىسىگە سۆيۈپ ئەركىلەتتى.

بىلقۇتجان بوۋىسىنىڭ كۆڭلىگە ياقىدىغان يەنە بىر مۇنچە
سۆزلەرنى قىلدى. مۆھتەرەم بوۋاي سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ
مۇنداق دېدى:

— خەلقىمىز ئارىسىدا ۋاپادار قېرىنداشلار توغرىلىق ھېكايە -
چۆچەكلەر ئاجايىپ جىق، ئىبرەتلەرمۇ تولۇپ - تېشىپ يېتىپتۇ.
كىشىلىرىمىز ئۆتمۈشتىن بۇيان مانا مۇشۇ ئىبرەتلەردىن تولۇق
پايدىلىنىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئاكتىپ ھاياتلىق چۈشەنچىسىنى
داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن. ھالبۇكى، بىر توپ، بىر جەمئىيەتتە قې-
رىنداشلار ئارا ئۆچەكشىپ ئۆتىدىغان، بىر - بىرىگە ئورا كولايدى-
دىغان، بىر - بىرىگە قەست قىلىدىغان ئەھۋاللارمۇ دائىم يۈز
بېرىپ تۇرىدۇ. خەلقىمىز بۇلاردىنمۇ يېتەرلىك دەرىجىدە ئىبرەت
ئېلىپ تۇرغان. ئەي قەدىرلىك بالام! ئەمدى ساڭا ئاخىردا ساپ
كۆڭۈل كىشىلەر ھەققىدە بىر چۆچەك ئېيتىپ بېرىمەن.

بىلقۇتجان خۇشال بولۇپ، چۆچەك ئاڭلاشقا تەمىشلىپ تۇر -

دى.

ساپ گۆڭۈل يىگىت ۋە زېھىنلىك قىز

بۇرۇنقى زاماندا، تېرىق تۇلۇمدا، يېتىم بۇلۇڭدا، ئوچاق كۈ-
لۇڭدا بولغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە، شەھەرگە يىراق يېزىنىڭ چې-
تىدە بىر يېتىم بالا بولغان ئىكەن. ئۇ ئۆزى يۇرتىدا قانچە ئىش-
لىسىمۇ، قورسىقى تويغۇدەك غىزا، ئۇچىسى ئىسىغۇدەك كى-
يىمگە ئېرىشەلمەپتۇ. ئاخىر بېلىنى چىڭ باغلاپ، باشقا يۇرتلارغا
قاراپ مېڭىپتۇ.

يېتىم بالا ئۇندا ئىشلەپ، بۇندا كەچلەپ دېگەندەك، يۇرت ئا-
رىلاپ يۈرۈپ، ئارىدىن بىر نەچچە كۈننى ئۆتكۈزۈپتۇ. لېكىن
ھەممە يەردە «قازاننىڭ قولىقى تۆت» بولغاچقا، بارغان يېرىنىڭ
ھېچبىرىدىن كۆڭلى سۇ ئىچمەپتۇ.

ئۇ يول يۈرۈپ، يول يۈرگەندىمۇ مول يۈرۈپ، ئارىدىن بىر
نەچچە كۈنلەر ئۆتكەندە، بىر ئېرىقنىڭ بويىغا كېلىپ، ئارام ئې-
لىپ، سۇ ئىچىپتۇ، كۈمۈشتەك سۈزۈك ۋە شېرىن بۇ سۇ يىگىت-
نىڭ كۆڭلىگە يېقىپ قاپتۇ. يۈز - كۆزىنى يۇيۇپ سەگىگەندىن
كېيىن، بېلىدىكى پۇچۇق ناننى ئېلىپ، سۇغا چىلاپ يېيىشكە
باشلاپتۇ. بۇ چاغدا سۇدىن يىگىتنىڭ ئالدىغا بىر ئالما ئېقىپ
كەپتۇ. يىگىت ئۇنى ئاپتۇ. قارىسا، چىرايلىق قىزىرىپ پىشقان
ئالما. يىگىت كۆپ ئويلاپ ئولتۇرمايلا ئالمنى يەپ قويۇپتۇ. كې-

يىن قولىنى چايقاپ ئولتۇرۇپ: بۇ ئالمىمۇ ماڭا ئوخشاش بىر
 بىچارە غەربىنىڭ ئاران تاپقان ئوزۇقى بولغىدى، ئۇ، بۇنى يىت-
 تۇرۇپ قويۇپ، ئۆزى نەلەردە قاقشاپ يۈرگەندۇ؟ مەن ئالمىنى
 ئويلماي يەپ قويۇپتىمەن، ئۆتكەن ئىشقا سالاۋات قىلىپ، ئالمد-
 نىڭ ئىگىسىنى تاپاي - دە، ئالمىنى يەپ قويغانلىقىمنى ئېي-
 تىپ، رازىلىقىنى ئالاي، دەپ ئويلاپتۇ.

ئۇ ئېرىق ياقىلاپ ئالما ئېقىپ كەلگەن تەرەپكە قاراپ مې-
 خىپتۇ. ئۇ ماڭە - ماڭە قىرلاردىن ئېشىپتۇ. بەل - پۇتى تېلىپ-
 تۇ. ئاخىر ئېرىقنىڭ بېشىغا بېرىپتۇ. قارىسا بۇ ئېرىق چوڭ بىر
 باغنىڭ شورىسىغا بېرىپ تاقىلىپتۇ. يىگىت باغنى ئايلىنىپ قا-
 رىسا، يېقىن ئەتراپتا بۇ باغدىن باشقا ھېچنېمە يوق. يىگىت «مەن
 يېگەن ئالما مۇشۇ باغنىڭ ئالمىسى بولسا كېرەك، باغقا كىرىپ،
 باغۋەننىڭ رازىلىقىنى ئېلىپ كېتەي» دېگەن نىيەتكە كېلىپ،
 باغنىڭ ئىشىكىگە قەدەم بېسىپتۇ. ئىچكىرى كىرىپ قارىسا، سا-
 قىلى ئۈچتەك ئاقارغان، مەڭزى ئالمىدەك قىزىل ئوتتۇرا بوي
 بىر دېھقان قولىدىكى كەتمىنى ئېرىقتا چايقاپ تۇرغىدەك. يى-
 گىت بوۋاينىڭ ئالدىغا بېرىپ سالام بېرىپتۇ. سالام ئالغان دېھ-
 قان:

— ئوغلۇم، ئۆزۈڭ كىم بولسىەن؟ بۇ يەرلەردە نېمە ئىش
 قىلىپ يۈرسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

يىگىت بېشىدىن ئۆتكەنلەرنى بىر قۇر بايان قىلىپ كېلىپ،
 ئالمىنىڭ ئىگىسىنى تېپىپ رازىلىق ئېلىش ئۈچۈن بۇ تەرەپكە
 كەلگەنلىكىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. دېھقان يىگىتنىڭ ساپ كۆڭلىگە

قايل بولۇپ، بۇ يىگىتنى ئۆزىگە كۈيۈۋوڭۇل قىلىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپ مۇنداق دەپتۇ:

— ئوغلۇم، بۇ گېپىڭنى ئاڭلىغان باغۋەن سېنىڭدىن رازى بولماي تۇرالامدۇ؟ بىراق، ئالمنى پەرۋىش قىلدۇرغان ئادەم ئۇ. چۈن بۇ سۆز كۇپايە قىلمايدۇ.

— ئەگەر ئۇ كىشى ئۆزىنى قوبۇل قىلماي، مەندىن نېمە نى تەلەپ قىلسا، تەلىپىنى ئورۇنداپ، رازىلىقىنى ئېلىشقا تەييارمەن، — دەپتۇ يىگىت.

— بەلى ئوغلۇم، مۇرادىڭغا يەت، — دەپتۇ دېھقان، — سەن سۇدىن سۈزۈپ ئېلىپ يېگەن ئالما ئەسلىدە مېنىڭ يالغۇز قىزىمغا ئاتاپ ئۈزۈلگەن ئىدى. مەن ئۇنى ئېلىپ ئېرىقتىن ئاتلىغاندا، قولۇمدىن سۇغا چۈشۈپ كەتتى. شۇڭا ئارقىسىدىن ئانچە قوغلاشمىغان ئىدىم. گېپىڭگە قارىغاندا، ئۇ ئالما ساڭا نېسىپ بوپتۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن مەنغۇ بايىلا رازى بولغان ئىدىم، بىراق نېسىۋىنىڭ ئىگىسى بولغان قىزىم تېخى بۇ گەپنى ئاڭلىمىدى. مەن قىزىمغا سېنىڭ ئىلتىماسىڭنى ئېيتاي، سېنىڭ شۇنچىلىك يولنى رازىلىق ئېلىش ئۈچۈن بېسىپ كەلگىنىڭنى ئاڭلىسا، ئۇ. مۇ رازىلىق بېرەر...

دېھقان شۇنداق دەپ ئۆيىگە كىرىپ كېتىپ، خېلىدىن كېيىن چىقىپ يىگىتكە:

— قىزىم: «شۇ يىگىت ئېغىر كۆرمىسە، مېنى ئۆز نىكاھىغا ئېلىپ، باغنى بىر ئايلاندۇرسا رازى بولاي» دېدى، — دەپتۇ. يىگىت بۇنىڭغا رازى بوپتۇ. شۇنىڭ بىلەن دېھقان بالىنى ئۆ.

يىگە باشلاپ كېرىپ، يىراق - يېقىندىكى تۇغقانلىرىنى يىغىپ،
توي قىلىپ، قىزىنى بېرىپتۇ. نىكاھ تۈگىگەندىن كېيىن يىگىت
قىز بار ئۆيگە كىرسە، ئۆيىنىڭ تورىدە ئايدىن يورۇق، كۈندىن
نۇرلۇق، پەرىزاتتەك بىر قىز ئولتۇرغۇدەك. يىگىت: مەن باش-
قىلارنىڭ ئۆيىگە كىرىپ قالغان ئوخشايمەن، دەپ ئويلاپ ئارقى-
سىغا يېنىپتىكەن، قىز ئۇنىڭغا تەزىم قىلىپ تۇرۇپ:

— مېنى يالغۇز تاشلاپ نەگە بارىسىز؟ — دەپتۇ. يىگىت
يەردىن ئۈستۈن قارىماي تۇرۇپ:

— ئۆز ئۆيۈمگە، — دەپتۇ.

— ئۆز ئۆيىڭىز مۇشۇ، — دەپتۇ قىز، — مەن سىزنىڭ ئى-
كاهلاپ ئالغان جۈپتىڭىز.

— سىز راست دېھقاننىڭ قىزىمۇ، — دەپتۇ يىگىت كۆزلى-
رىگە ئىشەنمەي.

— ھە... ئە، — دەپتۇ قىز.

— ئانداق بولسا دادىڭىز يالغانچىكەن، مېنى ئالداپتۇ، —
دەپتۇ يىگىت.

— دادام سىزنى نېمە دەپ ئالداپتۇ؟ — دەپتۇ قىز.

— قىزىمنىڭ قولى تۇتماس، پۇتى باسمىس، كۆزى كۆر-
مەس، بېشى تاز دېگىنى ئالدىغىنى ئەمەسمۇ؟ — دەپتۇ يىگىت.

— دادامنىڭ ئۇ گېپى سىزنى ئالدىغانلىقى ئەمەس، ئۇ سۆز-
دە سىر بار. دادامنىڭ مېنى تاز دېگىنى بېشى بوش دېگىنى، كۆزى
كۆر دېگىنى نامەھرەمنى كۆرمىدى دېگىنى، پۇتى باسمىس دېگىنى
يامان يولغا ماڭمىغان دېگىنى، قولى تۇتماس دېگىنى باشقىلارنىڭ

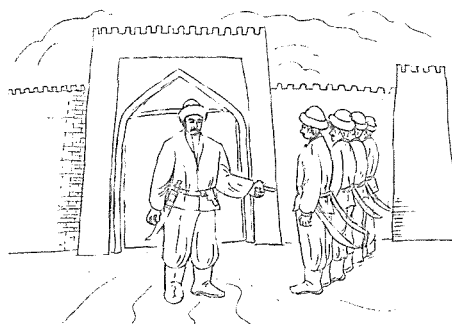
قوللىنىشنى ئۆچىنى تۇتمىغان دېگىنى.

يىگىت قىزنىڭ كۆڭلىنىڭ سايلىقىغا، زېھنىنىڭ ئۆتكۈرلۈ-
كىگە، دېھقان بوۋاينىڭ ئەقلىگە ھەيران بولۇپ، قالغان ئۆمرىنى
شۇلار بىلەن بىللە ئۆتكۈزۈپتۇ.

بىلقۇتجان بۇ چۆچەكتىن بەك تەسرلىنىپ كەتتى. ئۇ بو-
ۋىسىنىڭ سۆزىنىمۇ كۈتمەستىنلا:

— بوۋا، سىز ئېيتقان چۆچەكتىكىدەك كىشىلەرنى رېئال
تۇرمۇشىمىزدىنمۇ تاپقىلى بولىدىغۇ دەيمەن، — دېدى.

— ئەلۋەتتە، — دېدى مۆھتەرەم بوۋاي، — ئاق كۆڭۈل كى-
شىلەر ئارىمىزدا ناھايىتى كۆپ. بەزىلەر: «ھەددىدىن ئارتۇق ئاق
كۆڭۈللۈك ئەخمەقلىق» دەپ قارايدۇ. ئەمما بۇنداق قاراش خاتا.
جەمئىيەتتە ئاق كۆڭۈل، سەمىمىي ئادەملەر قانچە كۆپەيگەنسېرى،
كىشىلەرنىڭ بىر - بىرىگە بولغان ئىشەنچى شۇنچە كۈچىيىدۇ.
شۇنىڭ ئۈچۈن سەنمۇ ھەر ئىشقا ئەقىل ئىشلىتىشكە، ئاق كۆ-
ڭۈل، سەمىمىي بولۇشقا تىرىشچانلىق كۆرسىتىشكە كېرەك.
شۇنداق قىلغاندىلا، بەخت يولۇڭ داغدام بولىدۇ.

كىتاب ئىسمى: بىلقۇت بالىلار چۆچەكلىرى
تۈزگۈچى: بىلقۇت شىركىتى
مەسئۇل مۇھەررىرى: گۈلباھار، يالقۇن روزى
مەسئۇل كوررېكتورى: قېيۇم تۇرسۇن
لايىھىلىگۈچى: ئەنۋەر تۇرسۇن، ئىلشات (خەتتات)، ئىليار (رەسسام)
مەخمۇتجان (رەسسام)
نەشرىيات: شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن - سىن نەشرىياتى
ئىدارىسى: ئۈرۈمچى شەھىرى شىخۇاڭ غەربىي يولى 36 - نومۇر
پوچتا نومۇرى: 830000
تارقىتىقۇچى: شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسى
باسما زاۋۇتى: شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتى
فورماتى: 850×1168 مىللىمېتىر 1/32
باسما تاۋىقى: 2.5
نەشرى: 2010 - يىل 8 - ئاي 1 - نەشرى
بېسىلىشى: 2010 - يىل 8 - ئاي 1 - بېسىلىشى
كىتاب نومۇرى: ISBN 978 - 7 - 900511 - 10 - 2
باھاسى: 240 يۈەن (جەمئىي 30 تۈر، يەككە باھاسى 8.00 يۈەن)